Hayat

SAYI: 14
30 MART 1961
125 KURUŞ

Orta Sahifelerde:

Renkli bir tablo

KÖYDE SONBAHAR

BANKAYA YATIRILMAYIP EVDE SAKLANAN TASARRUFLAR

işlenmiyen... çorak araziye benzer

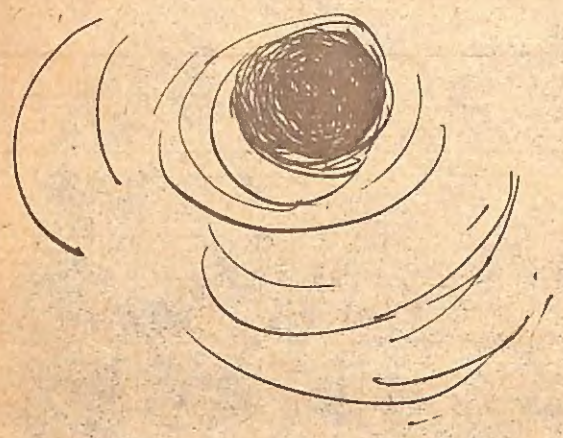

Türkiye İŞ Bankasına emanet edilen tasarruflar ise % 6,5'a kadar faiz getirir... ayrıca senenin en zengin ikramiyelerini kazandırabilir. 9 Milyon lira tutarındaki 1961 İkramiye Plânının 7 milyonu henüz talihlilerini bekliyor. Yılın ikinci çekilişine katılabilmek için tasarruflarınızı 7 Nisan akşamına kadar Türkiye İŞ Bankasında toplayınız.

İŞ BANKASI, EN FAZLA İKRAMİYE VEREN BANKADIR

Vadesiz hesaplarda her 200 liraya, vadeli hesaplarda her 100 liraya ayrı bir kur'a numârası verilir. Kur'a numaralarınızı keşidelerden 15 gün evvel hesabınızın bulunduğu şubeden öğrenebilirsiniz.

*** son para yatırma tarihi: 7 NİSAN**

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL d - 701

7 Haziranda:

15

APARTMAN DAİRESİ

1 adet 100.000 TL
25 adet 5.000 TL
25 adet 1.000 TL

ve **1800** *adet çeşitli para ikramiyeleri*

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası»na uymağı kabul etmiştir.

PASCALE PETIT
(Fotoğraf: Unifrance Film)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 5 SIRA No.: 234
SAYI: 14 CİLT: 1 1961

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

YAZI HEYETİ :
Sadun Altuna, Fikret Arıt, Hikmet Andaç, Orhan Tahsin, Kemaleddin Tuğcu, Turgut Etingü, Adnan Erim, Muallâ Bayraktar, İhsan Tayşılı, Turgut Bıçakçıoğlu. **Resim:** Ayhan Erer. **Fotoğraf:** İnal Tengizman, Erol Dernek, Necdet İşler. **Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Yılmaz Çetiner, Foto Ozan Sağdıç. Telefon: 10 67 24. **Ajanslar:** Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibaş hakkı mahfuzdur, Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. **Santral :** 22 48 88

MUHASEBE VE ABONE :
Telefon : 27 49 52 Cağaloğlu, Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2.

İLÂNLAR :
Türk Basın Birliği Resmî İlânlar Limited Ortaklığından verilen, tekniğimize uygun her türlü ilân alınır.

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiatı: 100 mil

Hayat mecmuası yabancı memleketlerde Dolâr olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak istiyenler yukarıda yazılı Dolâr veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

Mankenler İstanbulda

Geçenlerde İstanbul'a gelen Avusturya'nın ünlü mankenlerinden Hedi Götting ile Angela Klausberger Hayat objektifi ile birlikte şehri dolaştılar. Okuyucularımıza İstanbul dekoru içinde 1961 Viyana ilkbahar modasını takdim ediyoruz...

FOTOĞRAFLAR: İNAL TENGİZMAN

VİYANALI MANKENLER İSTANBULDA

KÜÇÜKSU'DA — Hedi, kırmızı, beyaz, mavi spor blûz ve ipek şantungdan dar bir pantalondan müteşekkil rahat ve zarif bir yaz kıyafetiyle.

GÖKSU'DA — Viyana'nın ünlü modacısı Altmann'ın ince yünlüden spor bahar mantoları. Soldaki, misafir mankenlerin gezisine katılan Türk mankeni Suna Selen'dir.

MODELLER: «DOLOMIT» VE «BERNHARD ALTMANN» VİYANA.

KAPALIÇARŞI'DA — Türk bakır işçiliğinin güzel örnekleri önünde ince yünlüden sade etek ve süveterler.

SULTANAHMET'TE — Angela'nın giydiği bu elbise ile mantosunun astarı aynı çizgili ipekli kumaştandır.

ÜSKÜDAR'DA — İşte yılın spor modası. Kullanışlı ve sade olan bu kıyafette de etekle ceketin astarı asorti ekose kumaştandır.

OKTEYL — Hedi Götting siyah ipekliden zeri orijinal işlemeli kokteyl kıyafetiyle.

Sohbet KÖŞESİ

Size Bir Canyoldaşı Lâzım

YAZAN: ŞEVKET RADO

Hayatta yalnız kalanların büyük bir kısmı, muhakkak ki kendilerini herkesten fazla sevmekten vazgeçmemiş veya vazgeçememiş olanlardır.

İNSANLARIN hayatta yemeğe, içmeğe, giyinmeğe, yatıp uyumağa, kalkıp dolaşmaya ihtiyacı olduğu kadar bir canyoldaşına, yani kendini tamamiyle değilse bile az çok anlıyan, fakat çok seven bir veya birkaç kişiye ihtiyacı vardır. Burada «dosta» diyecek yerde «canyoldaşına» diyişim, insanın muhtaç olduğu arkadaşın kendisine çok yakın olması lâzımgeldiğini daha iyi anlatabilmek içindir; çünkü «dost ve dostluk» kelimeleri olur olmaz yerde kullanılarak çok israf edilmiştir ve ediliyor. Sizin hiç de dostunuz olmıyan veya dostunuz olmadığını çok iyi bildiğiniz, hattâ elinden gelse size düşmanlık edeceğinden zerre kadar şüphe etmediğiniz kimselere zaman zaman, istemiye istemiye «dostum» demek mecburiyetinde kalabilirsiniz. Halbuki «canyoldaşı» öyle değildir. Ancak çok sevdiğiniz, her derdinizi, hattâ en gizli sırlarınızı rahatça kendisine açabileceğiniz insanlara bu rütbeyi verebilir, ancak ona «Bu benim canyoldaşımdır» diyebilirsiniz.

«Canlı» ve «cansız» kelimelerinin ifade ettiği mânalardan da çok iyi anlaşılabileceği gibi «can» kelimesi hayat, yaşama mânalarını içinde toplamaktadır. «Canım sıkılıyor!» demek aslında «yaşamaktan zevk almıyorum» demektir, «Canın çıksın!» dediğiniz zaman da, bunu kime demişseniz, onun yaşamasını istemediğinizi belli etmiş olursunuz. Onun için «canyoldaşı» tâbiri «hayat arkadaşı», «yaşama kudretini kendisinden aldığınız insan» mânasına gelmektedir. Benim maksadım da tam bu mânada bir arkadaşa insanların çok, ama pek çok ihtiyaçları olduğunu belirtmektir.

Her ne kadar bu dünyaya toplu bir halde yaşamak kabiliyetiyle gelirsek de insanlar aslında «yalnız» mahlûklardır. Gerçi sokakta, kalabalık arasında yürüdüğünüz zaman kendinizi yalnız hissetmezsiniz. Ama bir an bu insanların hiçbirini tanımadığınız aklınıza gelirse veya birinden bir şey istemek zarureti hâsıl olursa o zaman yalnız, tek başına olduğunuzu farkedersiniz. Bir evde üç - beş kişi birarada oturduğunuz zaman kendinizi yalnız saymazsınız. Ama bir derdiniz olur da etrafınızdakiler sizinle hiç alâkalanmazlarsa o zaman anlarsınız ki aynı çatı altında yalnızsınız! İnsanların bu mânadaki yalnızlıkları da ancak dostluklar, ahbaplıklar sayesinde bir miktar giderilebilir, fakat bu yalnızlık, ne kadar gayret sarfedilirse edilsin, tamamen silinip ortadan kaldırılamaz. Bir ahbabınızın koluna girdiğiniz veya onunla sarmaş dolaş olduğunuz zaman ona ancak yaklaşmış, çok yaklaşmış olursunuz. Gelgelelim o anda bile sizin öyle düşünceleriniz, öyle kanaatleriniz olabilir ki, öteki bunların tamamen yabancısıdır, bunlar ortaya atılsa aranızdaki su sızmaz yakınlığın ne büyük bir uçurum haline geldiğini hayretle görür, yalnızlıklarınızın acısını bu sefer çok derinden tadarsınız.

Benim burada «canyoldaşı» dediğim insan, bizim ezelî ve ebedî yalnızlığımızı mümkün olduğu, tabiatın müsaade ettiği ölçüde azaltan insandır ki bu dünyada biraz rahat edebilmek, arada bir «Oh!» diyebilmek, sıkıntılarımızın, üzüntülerimizin altında ezilip pestil haline gelmemek için böyle bir yakın dosta, ama hakiki mânasında bir veya birkaç yakın dosta ihtiyacımız vardır.

Zaten görüyorsunuz, hayatımız böyle bir insanı aramakla geçmektedir. Bütün o sevişme gayretleri, bütün o atılmalar bunun için; yalnızlığımızı biraz gidermek, bir miktar olsun azaltmak, azaltabilmek içindir.

Şüphesiz insanlardan bazıları hayatta kendilerine böyle bir canyoldaşı bulabiliyor ve bunu bulmakla da yeryüzünde tadılabilecek saadetlerin en lezzetlisini tadabiliyorlar. Genç yaşlarda, mektep sıralarında kendilerine böyle arkadaşlar bulanlar vardır. Sonra evlenmek suretiyle yalnız koca, yalnız karı değil, hakiki canyoldaşlarına sahib olmak saadetine erenler vardır. Ve bilhassa hayat mücadelesinde anlaşabilmek mucizesini gerçekleştiren, biribirlerine hakiki dost olarak, bütün çaresizliklerine rağmen kendilerini çok kuvvetli hissedenler vardır. İyi zamanlarında olduğu kadar kötü zamanlarında da kolları birbirlerinin boyunlarına dolanmış durmasalar bile, biribirlerinden ayrılmıyan, her türlü menfaat duygularından sıyrılmasını bilerek eşlerini, dostlarını, arkadaşlarını yalnız bırakmıyan bu insanlar, biz fâniler için mukadder olan yalnızlığı muhakkak ki en az hisseden bahtiyarlardır.

Fakat bu bahtiyarların dışında aradıklarını bir türlü bulamamış insanların sayısı da maalesef pek çoktur. Mütemadiyen anlaşılmadıklarından, daima yalnız kaldıklarından şikâyet eden insanların ne derin bir üzüntü ve daha mühimmi, ne korkunç bir kimsesizlik içinde bulunduklarını, zaman zaman yalnız kalmanın ıstırabını mutlaka tatmış olacağınız için, hepiniz bilirsiniz. Bunlar daha ziyade başkalarına yaklaşamamış veya başkalarına yaklaşmak talihi ellerine geçmemiş kimselerdir. Belki de her zaman kabahat kendilerinde değildir. Ekseriyetle talihsizliklerinin kurbanı olmuşlardır. Belki sevmek istedikleri, atılmak ve kavuşmak istedikleri insanlardan ihanet görerek ruhlarının en zayıf yerinden vurulmuşlardır. Belki elde edemiyecekleri şeylere gönül vererek bahtsızlığa uğramışlar, bilmeden yanlış adımlar attıklarını neden sonra farkederek, daha doğrusu yaklaşmak istedikleri insandan mütemadiyen uzaklaştıklarını farketmiyerek günün birinde yapayalnız kalmışlardır.

Ama hayatta yalnız kalanların büyük bir kısmı muhakkak ki kendilerini herkesten fazla sevmekten vazgeçmemiş veya vazgeçememiş olanlardır. Bu dünyada eğer bir insan yalnız kendisini sever, yalnız kendisini düşünür, yalnız kendisinin sevilmesini ister, buna mukabil kendisinden hiçbir şey vermeğe yanaşmazsa yalnız, yapayalnız kalmak, bir canyoldaşından ömrü boyunca mahrum olmak onun için mukadderdir. Gönlünü size açmasını istediğiniz kimseye siz açılmazsanız, size bir şey vermesini istediğiniz insana siz hiçbir şey vermezseniz, size karşı samimî, içten, gönülden davranmasını beklediğiniz adama siz samimiyet göstermez, hele onun gösterdiği samimiyetten faydalanmaya kalkarsanız günün birinde etrafınızda hiç kimsenin kalmadığını görürsünüz. İnsanların birbirlerine yaklaşmalarını önliyen, sevgilerin artmasına, yalnızlıkların azalmasına imkân vermiyen şeyler, daha doğrusu davranışlar bunlardır.

Başkasının dostluğunu kazanmak mı istiyorsunuz? Ona evvelâ siz dost olacaksınız. Başkasının size bir şey vermesini mi istiyorsunuz? Ona önce siz bir şeyler vereceksiniz. Ama sizin verebileceğiniz şeyler mahdut olabilir veya sizin verebileceğiniz şeylere onun ihtiyacı olmıyabilir. Ziyanı yok. Ne kadar varlıklı, ne kadar Karun gibi zengin olursa olsun herkesin sevgiye, alâkaya, ihtimama, takdire ihtiyacı vardır. Bunlar da öyle zenginliklerdir ki en fakirin gönlünde bile büyük stoklar halinde bulunabilir. Siz, canyoldaşınız olmasını, kulunuz, köleniz haline gelmesini istediğiniz kimseye en ufak bir sevgi göstermiyorsanız, ondan zamanında küçük bir alâkayı esirgiyorsanız, ihtiyacı olduğu zaman ihtimam göstermiye yanaşmıyor, hele onu hiç takdir etmiyorsanız size canyoldaşı olmasını nasıl ümid edebilirsiniz? Yalnız, yapayalnız kalmaktan nasıl şikâyet edebilirsiniz?

Ama sözlerimi bitirirken yine tekrar edeyim: Bizim bir canyoldaşına mutlaka ihtiyacımız vardır. Yalnızlığın ıstırabiyle perişan olmamamız, derdimizi rahatça söyleyip derman bulabilmemiz için bir canyoldaşı edinmemiz lâzım. Eğer bugüne kadar bunu edinemedikse kendimizi bir yoklıyalım; etrafımızdakilere karşı daha merhametli, daha doğru, daha iyi, daha samimî, daha candan davranalım; göreceksiniz, bir değil, birkaç canyoldaşına birden sahib olacak, üzüntülerimizi, sıkıntılarımızı onlarla paylaşarak bu fâni dünyadaki misafirliğimizi daha hoş geçireceğiz.

Hayat *gelecek sayıdan itibaren ilgi çekici yeni bir yazı serisine başlıyor:*

HAKİKAT OLMUŞ RÜYALAR

İnsan bedenindeki uzuvların çalışması ile ilgili bazı rüyaların ilmi şekilde izahı mümkündür. Fazla yemek veya hastalık sebebi ile görülen kâbuslar gibi. Fakat öyle rüyalar vardır ki bu konunun dışındadır. Bir kısmı hakikat olan bu rüyaları ilim de izahtan âciz kalmıştır. İşte, gelecek sayımızdan itibaren herbiri hakikat olmuş bu tarihi rüyaların ilgi çekici hikâyelerini anlatmağa başlıyoruz.

İLK YAZI: Takkeci İbrahim Ağa'yı zengin eden rüya

Gelecek hafta Hayat mecmuasında

HAZRETİ MUHAMMEDİN HAYATI

Alnını okşıyan Ha

dizlerinde: "Allah„

ten sonra son nef

Hz. Muhammedin

YAZAN: RAYMOND LEROUGE — TERCÜME EDE

Medine'deki Mescidi Şerifin yandan görünüşü.

XVIII
VEDA HACCI

HAZRETİ Muhammed, son hac farizasını eda etmek üzere Mekke'ye gitmek için, yaşının iyice ilerlemesini beklemedi. Oraya muazzam bir kalabalıkla gitti. Kâbe meydanında, usulden olan kurban törenini yerine getirdi. Kürsüden müminlere günlerce hitabetti, İslâmın şartlarını açıkladı, her va'zı şu ikaziyle bitirdi: «Sözlerimi iyi dinleyin. Ben de sizin gibi bir insanım, belki de birbirimizi son defa olarak görüyoruz.»

Medine'ye dönmeden evvel, ellerini göğe kaldırdı ve kalabalığa sordu:

— Ödevimi yerine getirdim mi?

Hep bir ağızdan cevap verdiler:

— Evet!

Muhammed:

— Allah va'dini tutmuştur... dedi.

Medine'ye döndükten sonra kuvvetten düştü. Artık, camie gitmek üzere eshabın koluna girmeğe mecbur oluyordu. Bununla beraber, geri kalan bütün kuvvet ve kudretini, vakit geçirmeden Filistin üzerine yollamağa karar verdiği kıtaların talim ve terbiyesine hasrediyordu.

Evlâtlığı Zeydi bu kıtaların başına geçirmişti. Fakat Zeyd, Arabistan hududunda, Heraklius süvarileriyle bir çarpışmada şehit düşünce, Peygamber, yerine onun oğlunu getirdi. Bu ordu yürüyüşe geçtiği sırada, Hazreti Muhammed şiddetli bir hummaya tutulmuştu.

Gece yarısı yataktan kalktığı, yaşlı kölelerinden birini çağırdığı, onun koluna dayanarak mezarlığa kadar gittiği duyuldu. İslâmiyet uğrunda şehit düşenlerin hepsi o mezarlıkta yatıyordu. Peygamber, uzun zaman orada dua etti, sonra camie geldi, orada mecalsiz bir halde yere yığıldı.

Hastanın ağırlaştığı haberi etrafa yayılınca, Arabistanın her köşe bucağından, Muhammedin eski silâh arkadaşları ve dostları akın ettiler.

Medine'de her türlü faaliyet durduruldu. Ordu «dur» emri aldı.

Zevcelerinden birinin hücresine nakledilen Hazreti Muhammed, orada, eşlerini topladı ve son demlerini Ayşe'nin yanında geçirmek istediğini söyledi.

Ayşe, Hazreti Peygamberi göz yaşlariyle karşıladı. Onu kavuran ateşi söndürmek için, vücuduna yedi kırba soğuk su döktü.

Hz. Peygamber bir az kendine geldi, konuştu; hattâ ayağa kalktı, o zamana kadar hep geciktirdiği bir işi yaptı, Ebu Bekiri halife tâyin etti. Sonra bütün eshabına barış ve birlik içinde yaşamalarını tavsiye etti, şu son üç vasiyette bulundu:

«Bütün puta taparları Arabistandan kovun.

«Sahip olduğunuz hakları bütün yeni Müslümanlara yayın.

«Durmadan ibadet edin.»

Fakat bir az sonra takatten düştü, sık sık kendini kaybetti. Bizansın hezimetini, Hıristiyanlıkla İslâmiyetin kaynaşacağını, puta taparlığın ebediyen yok olacağını haber veriyordu.

Son vasiyeti şu oldu:

«Biribirinizi sevin...»

Sonra, kesik kesik cümlelerle, bütün kölelerin azad edilmesini, sahip olduğu

ÖLÜM SAHNESİ

[*] Kısası Enbiya bu tarihî sahneyi şöyle anlatıyor:

Hz. Muhammedin ruhunun uçup yüksekelere gittiğini görünce feryada başladılar. Hazreti Ali cansız bir kalıp halinde donakalmıştı. Hazreti Osmanın dili tutuldu. Hazreti Ömer:

— Her kim Hazreti Peygamber fevt oldu derse boynunu vururum!... diyerek kılıç elinde ayağa kalkmıştı.

Hazreti Ebu Bekir hemen Höcrei Saadete koştu. Fahri Âlemin yüzünü açtı:

— Ah!... Ölün de hayatın gibi güzel!... diyerek öptü, ağladı.

Sonra Mescidi Şerife geldi ve oradakilere:

— Ey nâs... Her kim ki Muhammede inanıyorsa bilmeli ki Muhammed öldü. Her kim ki Allaha tapıyorsa bilmeli ki Allah bakidir. Ölmez... dedi.

reti Ayşe'nin
adını söyledik-
ini vermişti

Vefatı...

HAMDI VAROĞLU

14

paranın fakirlere dağıtılmasını emretti; daha sonra, başını, alnını okşıyan ve serinleten Ayşe'nin dizlerinde, Allah adını söyliyerek son nefesini verdi.

Hazreti Muhammed, kendisinin de bir insan olduğunu, âkıbetinin de bütün insanlarınki gibi olacağını ötedenberi söylerdi.

Buna rağmen, müminlerden birçoğu onun ölmiyeceğini sanırlardı. Vefatı haber verilince, ümmeti büyük bir heyecana kapıldı. Öldüğü evin etrafını kuşatarak, Muhammed'i çağırmağa başladılar.

O zaman Ebu Bekir gözüktü; kollarını uzatarak, sesinde, fırtınayı sindirecek bir iman ahengiyle şunları söyledi:

— Muhammed'e inanmış olanlar bilsinler ki Muhammed ölmüştür. Ama Muhammed'in Allahına inananlar bilsinler ki Muhammed'in Allahı ölmez [*].

O zaman, kalabalıktan, asırlar boyunca çınlayacak olan bir vaveylâ koptu: Lâ ilâhe illallah, Muhammed en resulûllah.

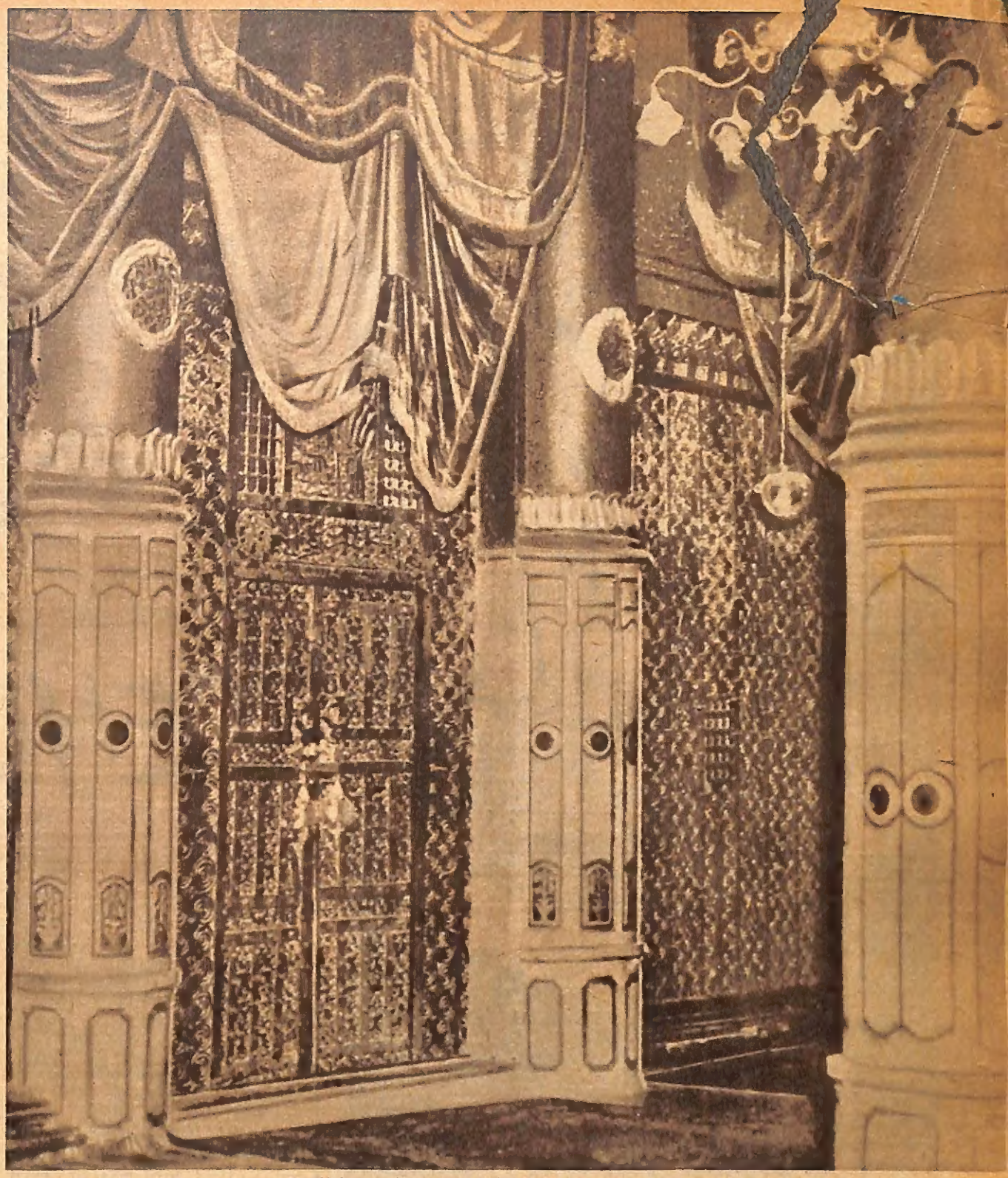

Hz. Muhammed'in yattığı türbenin kapısı.

XIX

İSLÂMIN ZAFERİ

Büyük önderlerin hayatı, haddi zatında, bir başlangıçtan başka şey değildir.

Muhammed'in ölümü, icraatına asla son vermemiştir. Muhammed, mücahitlerini ve mürşitlerini heyecanlandırmağa devam edecektir. Sesi, şehirlerinin üstünde onun bayrağını dalgalanır görenlerin kulaklarında çınlıyacaktır.

Peygamberin ölümünü takibeden iki gün, halifesinin intihabı etrafında fikir çatışmaları öyle büyük bir kargaşalık yarattı ki, cenazenin defni gecikti. Fakat Ebu Bekir, oyların çoğunluğunu kendi ismi üzerinde toplamağa muvaffak oldu. Halife ilân edildikten sonra, ortalığı karıştırmak istiyenleri kısa zamanda yola getirdi. Ondan sonra da, ayaklanan kabileleri hırpaladı. Bir seneye kalmadan tekmil Arabistan avucunun içindeydi.

Artık, mukaddes cihat ordusu, Bizans ve Medineye taarruz edebilecek duruma gelmişti. Bizans topraklarına girmesi, yaratıcısına, uzun ve muhteşem bir cenaze töreni yapmasına imkân verecekti. Bir asırdan daha kısa zamanda, Çinden Pirene dağlarına kadar uzanan koca bir ülke zaptetti.

Bu fütuhatın ne merhalelerini çizmek, ne de sebeplerini tahlil etmek niyetindeyiz. Yalnız şu cihetî belirtmek gerekir ki, bu fütuhat, genişliği ve süratı bakımından, tam mânasiyle Asya tipi bir olay gibi gözükürse de, tarzı ve sonuçları itibariyle benzerleri olan öteki fütuhattan ayrılmaktadır.

Bu, birçok Şarklı fâtihlerin istilâları gibi yıkıcı bir sam fırtınası değildir. Bunda, muhariplerin gayretini destekliyen iman, onların taarruzlarını disiplin altına almakta ve kazandıkları zaferden sonra da beka bulmaktadır. İslâmiyet, İskender'in kumandası altındaki Makedonya ordusunun menkıbesini, onu geride bırakmak suretiyle tazelemiştir. Daha fazla zaman harcamış olmasının sebebi, daha geniş iş görmesindendir. Tesiri de o nispette derin ve devamlı olmuştur.

İslâmiyet, seçkinlerden başka, halk kalabalıklarının kalbine de seslendi. İslâmiyeti, şehirliler gibi toprak adamları ile göçebeler de bağırlarına bastılar.

İslâmiyetin zaferini sağlamak hususunda hiç şüphesiz, Hazreti Muhammed'in de düşünmediği dış sebepler araya girmiştir. Askerî bakımdan mütalâa edilince, Müslüman ordularının kendileriyle savaşa girdikleri büyük devletlerin zaifları bu sebeplerden birisidir. İran ve Bizans biribirlerine karşı giriştikleri harblerle yıpranmış oldukları için, o sıralarda tam bir anarşi içinde idiler. İç didişmelerle hırpalanan Çin de aynı durumda idi. İspanya ise beyler arasındaki rekabetlerle ve Ariyen Vizigotların tahakkümüne karşı Katoliklerin ve Yahudilerin gösterdikleri muhalefetle, içeriden kemirilmekte idi.

(Devamı gelecek sayıda)

Onu döşeğinin bulunduğu yere defnediniz...

Hz. Muhammedin vefatında eshabı kiramdan bazıları Peygamberin nereye defnedileceği hakkında ayrı ayrı fikirler yürütmüşlerdi. Ortada üç teklif vardı. Bazıları Medine'de Mescidi Şerifte, bazıları ceddi Hazreti İbrahimin kabri yanında, bazıları da Mekke'de defnedilmesini ileri sürüyorlardı.

Ebu Bekiri Sıddık:

— Ben Resulullahtan işittim. Hâlâ da unutmam. Allahu taalâ bir peygamberin ruhunu defnedilmesini istediği yerde kabzeder. Onu döşeğinin olduğu yere defnediniz... dediler.

Bunun üzerine Hazreti Ayşe evde, Hz. Muhammedin vefat ettiği döşeği kaldırdı ve yer kazıldı.

Bir mahal yapıldı ki işte Ravzai Mutahhara denilen mahalli mübarektir.

Kısası Enbiya. Cüz: Rabi. Sahife: 361

Not: Birçok İslâm âlimleri Peygamberin kabrinin bulunduğu mevkie Ravzai Mutahhara değil, Hücrei Saadet tâbirinde müttefiktirler.

Anası ve teyzesi Romy Schneider'in annesi Magda Schneider (sağdaki) ve teyzesi, kliniğin önünde Alain Delon ve Georges Beaume tarafından karşılanıyor. Magda, bir zamanlar kızı kadar ünlü bir yıldızdı...

TEHLİKELİ

RADYONUN öğle yayınındaki bir haber, Paris'in sanat çevrelerinde âdeta bir bomba tesiri yaptı. «Dommage qu'elle soit une putain = Ne yazık ki fahişe» piyesi ile ilk defa olarak sahneye ve Fransız seyircisinin karşısına çıkan güzel Alman yıldızı Romy Schneider bir apandisit krizi geçirmiş ve ameliyat edilmek üzere, Neuilly'deki Ambroise Paré kliniğine kaldırılmıştı.

Aynı gün Romy ameliyat edildi. Tabiî oyun da Romy iyileşinceye kadar afişten kaldırıldı. O gece için temsile davet edilmiş olan Paris'in ünlü kişileri durumdan haberdar edildi. Piyesi görmek için Londra, Roma ve Berlin'den gelmeğe hazırlananlar uçak biletlerini iptal ettirdiler. Eserin sahneye konduğu Paris tiyatrosu derin bir sessizliğe gömüldü.

Romy Schneider ve nişanlısı Alain Delon bu oyun ile şöhretlerini, servetlerini ve aşklarını ortaya koymuşlardı. Çünkü ikisi de ilk defa sahneye çıkıyorlardı. Masrafın üçte birine ortak olmuşlardı. Başarı sağlıyamadıkları takdirde şöhretleri adamakıllı gölgelenecekti. Piyes tutmadığı takdirde servetleri yok olacaktı. Şöhret ve servet giderken, peşlerinden aşkı da götürecekleri muhakkaktı.

«Dommage qu'elle soit une putain», XVI. yüzyılın büyük yazarlarından John Ford'un, Shakespeare üslûbunda bir oyunu idi.

Eseri Fransa'da ilk defa Charles Dullin 1934 te sahneye koymuş, fakat oyuna icabeden masrafı yapamadığı için neticeye ulaşamamıştı. Bu sefer oyunu ünlü İtalyan rejisörü Lucchino Visconti, bütün debdebe ve ihtişamı

Klinikte Alain Delon, klinikte ameliyatın neticesini bekliyor. Sağındaki Paris Tiyatrosu'ndan Hubert de Malet, solundaki de prodüktör Beaume'dur.

Piyes ve sonrası Romy Schneider ve Alain D üstte «Dommage qu'elle soit une pu» piyesinin bir aşk sahnesinde. Yanda da halkı sıyorlar.

OYUN

Çağımızın Romeo ulietteʼi Romy Schneder ve Alain Delon geçenlerde Pariste temsiedilen bir piyesle şöhetlerini, servetlerini veaşklarını ortaya koydular

ile sahneye koymağa karar vermişti. Eserin baş kadın ve erkek rolleri olan Annabelle ve Giovanni'de de Romy Schneider ile Alain Delon'u oynatmayı kafasına koydu. Hakiki hayatta birbirlerini seven bu çift, eserde de yine birbirlerini seven, fakat gayri meşru aşklarının tek hal çaresini ölümde bulan iki sevgiliyi canlandıracaklardı.

Eseri sahneye koymak için icabeden masrafın üçte birini rejisör Visconti, üçte birini «Paris Tiyatrosu» sahipleri, geri kalan üçte birini de Romy Schneider, Alain Delon ve prodüktör Georges Beaume ortaya koydular. Eserin gerektirdiği ihtişam için hiçbir şey tesadüfe bırakılmadı. Valentine Tessier, Lucien Baroux, Sylvia Monfort, Daniel Sorano gibi çoğu büyük birer şöhret olan altmış artist oyunda rol aldı. Figüranlar bile, şampiyon Ladoumègue'in oğlu, Cécile Sorel'in yeğeni gibi kendileri şöhret olmasa bile büyük şöhretlerin yakınları idiler.

Çalı kırk yararcasına bir dikkat ve ihmam ile tam iki ay durup dinlenmeden çalışıldı. Terziler, hepsi birer şaheser olan Rönesans devri kostümler hazırladılar. Eserin sahneye konması için 1.500.000 lira masraf edildi. Masrafın çıkarılması için, eserin 2.350 kişilik Paris Tiyatrosu'nda iki sene kapalı şişe oynaması icabediyordu. Ancak bu süre dolduktan sonra kâra geçilebilecekti.

Paris üniversite öğrencilerine verilen ilk iki temsil büyük bir başarı oldu. Bu iki temsili takibeden prömiyer ise daha büyük bir başarı sağladı. Seyirciler Romy ve Alain Delon'u fevkalâde buldular. Bilhassa Romy'nin böyle ağır bir piyesin altından kalkması ve Fransızca telâffuzunda dilinin en ufak bir şekilde sürçmemesi çok takdir edildi. Nişanlıların şöhretleri kurtulmuştu. Geriye servetleri ve aşkları kalıyordu. Fakat Romy, prömiyer gecesi temsilden sonra apandisit krizleri ile kıvranmağa başladı. Asıl büyük galanın oynanacağı ertesi gün de radyo, Paris ve hattâ dünya sanat çevrelerini çok üzen haberi duyurdu.

O gün radyoda bu haberi dinliyenler üç yıl önceki bir olayı hatırladılar.

Garip bir tesadüf, üç sene önce yine yabancı bir şöhrt, Ingrid Bergman, yine aynı Paris Tiyatrosu'nda «Thé et Sympathy = Çay ve Sempati» piyesinin ilk gecesine hazırlanırken bir apandisit krizi geçirmiş, Neuilly'deki yine aynı Ambroise Paré kliniğine kaldırılmış ve ameliyat edilmişti.

Bu garip tesadüfü hatırlıyanlar, on beş gün sonra sahneye konan eserin ulaştığı büyük başarıyı da göz önünde tutarak tesellilerini buldular.

ÇALIŞANI SEVENLER Kurucular, ilk günlerde geceyi gündüze katarak çalışmağa başlamışlar. Dernek merkezi olarak, genel sekreterlerinin Taksim Billûrcu Sokağındaki evini seçmişler... Derneğin son günlerini Genel Sekreter Fahriye Tamtakan şöyle anlatıyor: «İyi niyetle başladık. Çalışmayı sevdirecektik. Ancak, üyeler çalışmadıkları için dernekte çözülmeler oldu. Şimdi ise kapanmak üzere...» Fotoğrafta, Fahriye Tamtakan, kızı film yıldığı Evrim Fer'e «pasyans» açarken görülüyor.

ÇEMİŞKEZEK'İ KALKINDIRMA İstanbulda 3 tane Çemişkezek köylerini kalkındırma cemiyeti açılmış. Bunların en son kurulanı, Çemişkezek Hemeşe Köyünü kındırma ve Yardımlaşma Cemiyeti... Dilekler pu topu 3 dut ağacı, 60 evi bulunan köye suyunu getirmek, hayvanları sulamak için yapmak, okul açmak!... Çemişkezek'te kaç varsa, İstanbulda da o kadar Çemişkezekli ormuş. Derneğin Başkanı S. Gerçeker, gara Başkan Vekili Şerafettin Şahinkaya da kahve

KARAGÖZCÜLER Eski Direklerarası âlemlerine karagözleri ile katılan birkaç karagözcü, son günlerini birarada geçirmek, yoksul arkadaşlarına yardım etmek dileğiyle bir dernek kurmuşlar. Cağaloğlu Şeref Sokağındaki Esnaf Han'ın bir odacığına sığınmışlar. Başkanları, meşhur karagözcü Mazhar Gençkurt!... 600 üyeli derneğin kasasında 200 lira para var. Yukarıdaki fotoğrafta, Mazhar Gençkurt ile İrfan Açıkgöz dernek kapısı önünde, gönül eğlemek amaciyle karagöz oynatırken görülüyorlar...

İstanbulda 3200 Dernek Var

İYİ AHLÂK DERNEĞİ Son günlerde adı en çok duyulan dernek... Radyo dinlerken bir çift sözün, gazete okurken bir - iki satırın, vitrinlere bakarken bir cümlenin altında «İyi Ahlâk Derneği» nin adını işitiyor, görüyoruz. Dernek 1957 yılında kurulmuş. Başkanı Hikmet İkbal adlı bir mühendis. Amacı şu: «İyi hareketlerin yapılması, fena hareketlerden kaçınılması öğütlenecektir. Rüşvet, irtica, iltimas, karaborsa derneğin savaştığı kötü kavramlardır». Fotoğrafta, iki genç kız «İyi Ahlâk Derneği» nin öğütlerini okurken görülüyor.

İstanbula 310 mahalle olduğuna göre, her mahalleye 10 dernek düşüyor.300 bin kişi de derneklein kayıtlı üyesi. İstanbulun mahalle adları, yaşıyanlar kadar ilgi çekici, değişik bu derneklerden bir kaçını tanıtıyoruz...

RÖPORTAJ : ORHAN TAHSİN
FOTOĞRAFLAR : EROL DERNEK

GÜLTEPE'Yİ GÜZELLEŞTİRME Modern Levent sitesinin iki kilometre ötesinde, 13 bin nüfuslu, 6500 evli bir mahalle bulunuyor. Adı, Gültepe... Yolu yok, eczanesi yok, dispanseri yok, mezarlığı yok, umumi telefonu yok!... Gültepeliler «yok» larını «var» etmek amaciyle bir dernek kurmuşlar. Tüzüğe de şöyle bir madde eklemişler: «Üyeler, âdabı muaşeret kaidelerine riayet etmek zorundadır. Buna uymıyanların derneğimize girmeleri teessüfe şayandır.»

İLİM YAYMA Amacı, tüzüğünün birinci maddesinde özetlenmiş: «Memleketin kalkınması için faydalı, mevzuatı kanuniye dairesinde hukuki, dinî, ahlâki, edebî, içtimai, fennî, sınai bilgileri yaymak». Cemiyetin adresi şöyle: Sirkeci, Beşinci Vakıf Han, Kat 2, No. 15 - 16... Üyelerin meslekleri de çok çeşitli... 20 tacir, 5 nalbur, 4 köseleci, 1 otelci, 1 lokantacı, 1 hırdavatçı, 1 elektrikçi, 2 keresteci, 1 emekli general, 7 avukat, 1 doktor, 1 eczacı, 1 terzi, 1 marangoz var. Başkanları Avukat Seniyettin Başak.

SON YARDIM Diriler adına çalışan binlerce derneğe karşılık, ölüler için kurulmuş tek dernek!... İsmail Hakkı Bey adındaki bir emekli subay, bir ölünün kimsesiz olduğu için sokakta kaldığını görmüş. Bu konu ile ilgili olarak bir dernek kurmayı düşünmüş... Adını da koymuş, «Son Yardım Derneği»... Kuruluşunun ilk yılında üye sayısı 300 e yakınmış. Üyelerin yaş ortalaması da 60 civarında... Bu sayı, her yıl 8 - 10 üye öldüğü için, 100'e inmiş... Mart, eylül, aralık aylarında derneğin kilidi, ölenlerin yakınlarına, ailelerine yardım etmek üzere açılıyor.

KOYU kahverengi koltuklar, gri duvarlara serpiştirilmiş ışıksız peyzajlar küçük odaya karamsar bir hava veriyordu. Bu karanlığa, koltuklarda oturan renkli elbiseler giyinmiş, taptaze, aydınlık yüzlü birkaç genç kız ışık tutuyordu... Genç kızlardan biri tatlı, yumuşak, dost bir sesle:

— Biz «Canyoldaşları» yız, dedi. Derneğimiz 1958'de kurulmuştur. Insanların yalnızlık duygularını gidermek, dert ve sıkıntılarını paylaşmak, canyoldaşlığı etmek, şahsi problemlerini çözebilmelerini sağlamak amacımızdır. Bu sözlerimiz yanlış anlaşılmasın. Çöpçatanlık yapmıyoruz. Kimseye öğüt vermiyoruz. Insanlara candan bir ilgi göstererek, dertlerini dökmelerine yardım ediyoruz. Onlara, «sırdaş» oluyoruz, «dert arkadaşı» oluyoruz. Hikâyeleri, bu ışıksız oda içinde kalıyor, gönülleri ise aydınlığa kavuşuyor. Işsiz insanlara, yetenekleri çerçevesinde iş de buluyoruz.

«Canyoldaşları», Istanbuldaki 3200 dernekten birisinin adı. Niyetleri temiz, dilekleri mutlu 20 kişi biraraya gelerek bu derneği kurmuşlar. Öteki derneklerin kurucuları da aynı iyi duygularla dolu... Insanın kaderi, doğumdan ölüme kadar bu derneklere bağlı. «Çocuk Dostları» derneği zincirin ilk halkası... Sonra, okul yardım dernekleri, öğrenci kurumları geliyor. Insanı doğduğu yere bağlıyan halka ise, 66 ilin, 400 ilçenin güzelleştirme derneklerini kurduruyor... Ölüm düşüncesi insanı, öteki dünyaya hazırlanmak zorunda bırakınca, cami yardım dernekleri açılıyor. Ancak, ölümlerini geciktirmeyi dileyenler «Yüz Yıl Yaşamak Isteyenler» derneği çevresinde toplanıyorlar. Eşi, dostu olmıyanlara ise, öldükten sonra yine bir dernek yakınlık gösteriyor: «Son Yardım Derneği»... Derneklerin son halkası ise, ölüm ötesi ile ilgilenen «Metapsişik Derneği»...

Beyoğlunda çıkmaz bir sokakta bulunan bu dernek iç içe girmiş üç odada çalışıyor. Başkan Dr. Refet Kayserilioğlu, çalışmalarını şöyle özetledi:

— Ipnotizma, telepati gibi ruhi olaylarla ilgileniyoruz. Ruhlarla irtibat celseleri yapıyoruz. Onlardan alınan bilgileri günün bilimsel verileriyle karşılaştırarak bir sonuca bağlıyoruz. Bu arada, tıbbi yollarla şifa bulmıyan hastaları da, ruhi kanallardan gelen etkilerle iyileştiriyoruz.

Dr. Kayserilioğlu'nun sesi tatlıydı, yumuşaktı... Dernek odasının beyaz duvarlarını, sıcak renkli natürmortlar süslüyordu.

CANYOLDAŞLARI Insanların mutluluk içinde yaşamasına engel olan evrensel huzursuzluk, yalnızlık duygularını gidermek, dertleri, sıkıntıları paylaşmak, onlara canyoldaşlığı etmek için kurulmuş bir dernek... Başkanları Nuran Ulupınar adında bir ev kadını... Kurucular arasında, ruh doktorları, avukatlar da var. Ayrıca, psikoloji öğrenimi yapan genç kızlar da asistan olarak çalışıyor. Yukarıda, «Canyoldaşları» sohbet ederlerken görülüyor. Soldan sağa, Sema, Zehra, Tanyeri, Nuran Ulupınar (başkan), Gülengül..

MODA

Lanvin Castillo, Nina Ricci, Pierre Balmain ve Jacques Griffe gibi Parisin büyük terzilerinden yılın pardesü ve tayyörlerinden seçilmiş orijinal örnekler takdim ediyoruz

PARİS MUHABİRİMİZ GÜLGÜN ÜSTÜNDAĞ GÖNDERİYOR

LANVIN CASTILLO: Paris'in ünlü moda evinin takdim ettiği bej yün ketenden elbise ve kısa kollu, yuvarlak yakalı zarif bir manto.

NINA RICCI: Eteği geniş plili bu bej takımın ceketi gayet uzundur ve bir tek iri düğme ile kapanmaktadır. Ceketin altında yine aynı bej renkte bir süveter mevcuttur...

PIERRE BALMAIN: Bu kolları ve yakası kumaşından ajur tipi garnitürlü bej rengi tüvid mantonun altında beyaz yünden el örgüsü düz ve çok sade bir rob bulunmaktadır.

1961'in İngiliz Ev Kıyafetleri

LONDRA MUHABİRİMİZ EDİBE DOLU GÖNDERİYOR

Geçenlerde Londra'da açılan «1961 Naylon Fuarı»nda teşhir edilen ev kıyafetleri büyük ilgi topladı. Gösterilen modeller her ev kadınının rahatça giyebileceği şekilde sade ve o nispette de zarifti. İşte bunlardan üçü.

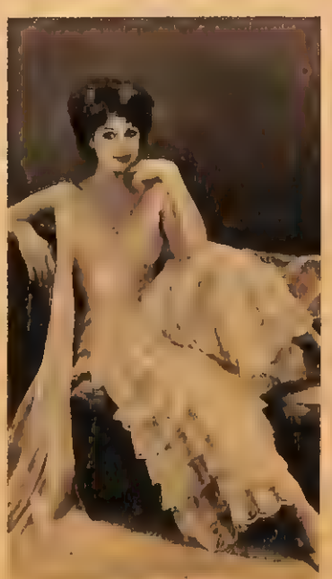

NINA RICCI: Kırmızı ve lâcivert yünlüden, iki taraftan da giyilen bu takım üç parçadır: Lâcivert etek, kırmızı tünik bluz ve içi kırmızı dışı lâcivert kap.

JACQUES GRIFFE: Siyah - Beyaz tayyörün ceket ve eteğinin alt kenarları ve kol ağızlarında ince volan var.

JACQUES GRIFFE: İki ton bej renkte karolu yünlüden eteği tamamen plise ve ceketi yakasız sade bir tayyör.

GE.11 GRAFİKA

Gençler sık sık ÇATI'da buluşuyorlar. Dansediyorlar, eğleniyorlar. Geçen cumartesi bazıları bilhassa nazarı dikkatı celbediyor, adetâ «PARLIYORDU».

Sebebi araştırılınca gençlerin saçlarına meşhur GEL CADORICIN briyantinini sürdükleri anlaşıldı.

Parisin en son icadı olan GEL CADORICIN diğerleri gibi sadece bir briyantin değildir. Emsalsizdir çünkü :

- saçları **yağlamadan** fevkalâde **parlak** gösterir.
- saçların **şeklini muhafaza** eder.
- bilhassa saçları **besliyerek canlandırır,** kuvvetlendirir ve yumuşatır.

Üstelik GEL CADORICIN'nin kokusu güzel ve sihirlidir ... bir Paris parfümü.

GEL CADORICIN iki renkte bulunur Mavi (esmer) ve sarı

Briyantin **GEL**

CADORICIN *Paris*

GEL CADORICIN'i sürmeden önce mayi veya krem FLI-FLAP CADORICIN şampuaniyle saçlarınızı yıkamayı unutmayınız. Tabiî **yumurtalı** yegâne şampuandır

DAİMA YOLLARDA — Vasfi Rıza diyor ki: «Tiyatro turneleri yapmak tiryakiliği kanımıza işlemişti. Çok defa ömrümüz türlü mahrumiyet içinde yollarda geçiyordu. Resim 1936 senesi eylülünde yine böyle bir gezide, İzmir'de çekilmiştir...

ARTIK sanat turneleri bizde bir tiryakilik, bir vazife haline girmişti.

İzmir ve civarı derken, Karadeniz sahilleri, Adana, Mersin, Antalya bize kâfi gelmemeğe başladı.

Daha ileriye, doğuya gitmek, tiyatroyu oralara götürmek istiyorduk.

Fakat yirmi kişinin gitmesi kolay mı? Bazan bu öyle korkunç bir macera olurdu ki yollarda borçlanır kalırdık. Buna rağmen işi daha uzattık, Urfa, Gaziantep, Diyarbakır, Elâzığ!... Yine kâfi gelmedi. Daha ileri gideceğiz. Ama artık daha tedbirli davranmak maksadiyle, önceden o taraflara bir elçi yollamayı kurduk. Gidip görsün. Ahvali bir kolaçan etsin. Ona göre plânımızı çizebilelim diye.

Seyahati severim. Ne vakittir, İranı da görmek isterdim. «Ben gider, görür, size haberi getiririm» dedim, yola çıktım. İşte bu seyahatim esnasında tesadüfen, bir «tiyatro kumpanyası» içine düştüm. Çok sevdiğim bu hikâyeyi şimdi size anlatayım :

Efendim, sene 1937... Trabzon'dan gelen «İran transit» yolunun Erzurum - Gürcübulak arası daha tamamlanmamıştı. Bu eksik yoldan geçerek bir gece karanlığında Karaköse'ye indim. İndim mi yoksa indirdiler mi? Bilmiyorum. Trabzondan beri - otobüs değil - kamyonla gelmiştim buralara... Bozuk yollarda, vücudümün sarsılmadık yeri, belimin ağrı dolaşmadık bir noktası kalmamıştı. Şehrin oteli henüz bitmemiş. Bir kahve var. Üstündeki üç oda. Bu odalar buranın yegâne misafirhanesi... Karşısındaki aşçıda, bulduğunu yiyecek, alt katta kahveni içecek; yukarda — şayet varsa — yatacaksın... Ben yatamadım. Çünkü yer yoktu... Tanıdılar, halime acıdılar. Kiminin evinden döşek, kimininkinden yorgan, diğer birinden yastık tedarik ederek; falancanın fazladan boş olan bir odasına onlar yatağı serdiler, ben de onun üstüne vücudumu!...

Tiyatro tetkikatı (!) ertesi güne kalmıştı...

Aman efendim; bu ne hummalı bir tiyatro hareketi!... Kantolar, düetolar, facia, komedi, operet, opera!... Hülâsa, «temaşa» sanatına dair ne biliyorsanız, hepsi mevcut...

Benim buraya geldiğim günün akşamına kadar bir heyet «İcra-i İobiyat» etmekte imiş zaten... Bu akşam, aşçı dükkânının, et ızgarası dumanları arasında yemek yerken, şimdi de, Veli'nin kumpanyasının geldiğini haber verdiler... Tanırdım ben bu Veliyi..., «Eleşgirt» ten geçerken görmüştüm... Kamyonumuz bir kahvenin önünde durmuştu. Saatlerdir, bir çay içmek ihtiyaciyle kıvranıyorduk. Çamurları atlıya zıplıya kahveye doğru ilerledim... Kapısı üstündeki çarpık levhada «Safa Oteli» yazılıydı!... Bunun neresinin otel olabileceğini düşünürken, şoför beni içeriye sevketti. Sağ tarafta, çamurlu ayaklarla sıvanmış birkaç basamakla çıkılan iki oda kapısı görünüyordu. Onun arkasından gelen kadın sesleri, erkek avazeleri!... «Nedir bu sesler?» diye sormuştum: «Veli'nin oyuncuları» demişlerdi... (Bu asıl ismi değildir... Bazı sebeplerden dolayı, bunu ben uyduruyorum) sonra kıvırcık saçlı bir delikanlı göründü o açılan kapıların birinden... Göz göze geldik... Reklâm makamında bana seslendi : «Bu akşam kalacaksanız oyuna gelin... Dört aile var, iyi gübek atıyorlar!...» sonra kayboldu. «Kim

SON TURNELER — Artık yavaş yavaş turnelerde hafif tertib olsa bile biraz konfor, mesela termos, hattâ ve hattâ Behzad'ın dudakları arasındaki yaprak sigarasını bile bulmak kabildi.

Hayat

KÖYDE S

E. KRUGER

NBAHAR

Ama ne yemek yedik...

...gene de midemiz rahat!

Vita ile pişirilmiş yemeklerden sonra mideniz ne kadar rahattır! Yemekler hakikaten nefis olur çünkü Vita'nın fevkalâde bir lezzeti vardır. Vita'nın lezzeti daima nefistir çünkü Vita daima tazedir. Yemekler besleyici olur çünkü Vita vücuda bol kalori verir. Ancak, bunların hepsinden daha mühimi mideniz hafif olur çünkü Vita'nın hazmi kolaydır. Evet, Vita tasfiye edilmiş ve bütün asidi alınmış olan en iyi nebatî yağlarla yapılır.

Vita

yemeğin lezzeti midenin dostudur..

V 116

GRAFİKA

Kuşların Göçü Yü İnsanları Meşg

Son yıllarda bir çok bilginler bu hâdise üzerine dikkatle eğilmişler ve teker teker her kuş cinsinin bu garip davranışını ele alarak büyük bir hassasiyetle incelemişlerdir.

HAYVANLARIN ve bilhassa kuşların göçü en eski zamanlardan beri insanların merakını çekmiş ve bu konu yüzyıllardan beri incelemeler yapılmasına yol açmıştır.

Bazı hayvanlar acaba neden göç etmek lüzumunu, yahut ihtiyacını duymuşlardır. Bu konuda akla ilk gelen izah, yiyecek bulma ihtiyacı olmuştur. Ama bazı kuşların, bulundukları yerlerdeki iklim şartları değişmemiş olduğu halde her yıl aynı tarihte muntazaman göçe başlamaları bu izahın yetersizliğini ortaya koymuştur. Beslenme yalnız başına göç sebebi olamaz. Meselâ bazı tropik bölge kuşlarını kafes içinde beslediğimiz zaman kışın bunlara sun'î ışık verilmediği takdirde ölüyorlar. Bu da göstermektedir ki, yalnız yiyecek değil, tabiat şartlarının da göç işinde büyük rolü vardır. Hayvanların göçünü izah eden ikinci teori de ısı değişikliğidir. Bu teoriye göre, buzul devrinden önce iklim her tarafta hemen hemen aynı olduğu ve daha ziyade sıcak bulunduğu için, bu çağda her hayvan kendi dağılma bölgelerinde yaşar, göç etme ihtiyacını duymazdı. Buzul devrinden sonra iklim değişip ısı düşünce birçok hayvanlar bu iklime intibak etti. Ama iklime uyamıyan fil, su aygırı, arslan gibi bazı hayvanlar daha mutedil bölgelere doğru göç ettiler. Kuşların öbür canlılara nazaran bir üstünlükleri vardı. Bunlar uçabiliyordu. Gövdelerine göre çok az zamanda kısa mesafeler aşabiliyorlardı. Hava soğuyunca iç güdüleri ile güneşi takib ederek sıcak bölgeler bulana kadar seyahat etmeğe başladılar.

Beri taraftan bütün hayvanlarda doğ-

yıllardır
l Ediyor

Büyük pembe flamingo'lar yazı Fransanın güneyinde Camargue' da geçirirler, sonra kışı geçirmek üzere Afrikaya uçarlar...

dukları yeri arama ve sevme hassası bulunduğu da biyolojik bir gerçek olduğu için iklim müsait oldukça tekrar eski vatanlarına dönüyorlardı. Bu gidiş gelişler nesilden nesile intikal edip bir içgüdü haline geldi.

Göç eden kuşların cinsi çeşitlidir.

Bu konuda öteden beri ilk akla gelen, bildiğimiz âdi kırlangıçtır. Kırlangıçlar yuvalarını ekseriya evlerde kurarlar ve burada doğan yavrular ölünceye kadar bu yuvaya bağlanırlar. Böyle olmakla beraber bu sevimli kuşların başlıca özelliği göç etmeleridir. Bunların arasında istisnalar da mevcuttur. Bazı kırlangıçlar ve sayıları az bile olsa, ekin kargası gibi diğer bazı kuşlar hiç göç etmezler.

Bizi ilgilendiren göç etmiyenler değil, asıl göç eden kuşlardır. Bu hayvancıklar neden göç ederler? İşte yüzyıllardır insanların durmadan birbirlerine sordukları bir soru. Neden göç ederler? Bilhassa son yıllarda birçok bilginler bu hâdise üzerine dikkatle eğilmişler ve teker teker her kuş cinsinin bu garip davranışını ele alarak büyük bir hassasiyetle incelemişlerdir.

Bu incelemelerden çıkan sonuçlara göre, ilkbaharda bizi ziyaret eden kuşların çoğunluğu hattı-üstüva bölgesinden gelmektedir. Ama birçokları da yazın kutup bölgesinin civarındaki veya daha ötesindeki memleketlerde yaşamayı tercih ederler. Kış çok şiddetli geçtiği takdirde bunlar bize göre çok soğuk olan aylarda memleketimize gelirler. Bizler için soğuk sayılan bu aylar onlar için mutedildir.

Eskiden kuşların varmak istedikleri yere büyük bir süratle, hemen hemen bir solukta vardıkları zannediliyordu ama son zamanlarda bunun yanlışlığı anlaşılmıştır.

Meşhur kuşçuluk müşahede merkezi Rositten'de kuşların göç zamanlarındaki bütün davranışları, süratleri, ne kadar yükseldikleri, kaç adet halinde seyrettikleri büyük bir dakiklikle ve kronometre ile tespit edilmiştir.

Rositten'den toplu olarak geçen bazı kuşların miktarı şöyledir:

On iki saat içinde 60.000 küçük cins karga; iki saat içinde 80.000'den fazla dört tırnaklı kuş; iki günde otuz dört çeşitli cinsten 560.000 kuş; üç saat içinde 108.000 ispinoz v.s...

Uçuş yükseklikleri de ayrıca tesbit edilmiştir. Bu hal atmosferin, rüzgârın, v.s... durumuna göre değişmektedir. 1000 - 1500 metreyi aşan yükseklikleri istisna teşkil etmektedir. Bununla beraber aşağıda tesbit edilen yüksekliklerde çeşitli kuşların seyrettikleri müşahede edilmiştir:

1.000 metrede sığırcık kuşlarına, kırlangıçlara, martılara; 1.500 metrede leyleklere, tavuşçuk kuşlarına; 3.500 metrede ispinoz kuşlarına; 4.000 metrede tepeli doğanlara, şahinlere, ardıç kuşlarına; 5.000 metrede uzun bacaklı kuşlara, turna kuşlarına, karatavuklara, v.s., rastlanmıştır. Hattâ 8.000 metre yükseklikte uçan kuşlar bile görülmüştür ama bunlar pek nâdir olaylar arasındadır.

Bunlardan başka bazı cinslerin ancak aynı memleket dahilinde, kısa mesafelerde olmak üzere bir yerden başka bir yere gittiği kesin olarak bilinmektedir ama buna karşılık birçok kuşlar da her yıl bulundukları yerden on binlerce kilometre ötelere gidip, sonradan aynı sadakatle, gene aynı yere dönerler.

GÖÇ MEVSİMİ Kuzey Avrupanın yelve kuşları sonbahar mevsimi gelince büyük kümeler halinde güneye doğru göç ederler. Daha sıcak bölgelere rastlayıncaya kadar bu toplu akım devam eder. Yelveler geçtikleri yoldan tekrar ülkelerine döner.

GÖNÜL POSTASI

RAZI DEĞİLİZ

Bir erkek okuyucumuz yazıyor:

«Sevistiğim bir kızla evlenmeme ailem razı olmadı, beni akrabamdan bir kızla evlendirdiler. Eşimi sevmedim. Eski sevgilimle anlaştım. Eşimi terkedip kendisiyle evlenmek istiyorum, ne dersiniz?»

Biz buna razı değiliz. Bir yuva yıkarak üstüne kurulan başka bir yuvada insan mesut olamaz. Vaktiyle evlenmeğe razı olmasaydınız. Eşinizi yüzüstü bırakmağa ne hakkınız var?

—

HAKLIDIR

Liseli bir genç yazıyor:

«Bir kızla mektuplaşıyordum. Okul idaresi duydu ve aramıza girerek bizi ayırdı. Birbirimizi seviyoruz.»

Okul idaresi tamamiyle haklıdır. Tahsil boyunca gençler birbirleriyle ancak samimi arkadaş olabilirler. Fakat hislerini, kanaatlerini asla birbirlerine açmamalı ve hattâ, her ne suretle olursa olsun, benimsememelidirler. Okuyan ve yetişmekte olan bir genç olduğunuzu kattiyen unutmayınız.

—

BAŞKA TARAFLARDA

Mersinden bir okuyucumuz bildiriyor:

«İki senedir bir kızı seviyordum. O da beni seviyordu. Kader bizi birbirimizden ayırdı. O evlendi. Acaba onun küçük kardeşiyle evlensem mesut olur muyum?»

O aileye girmeniz artık doğru değildir. Çıkacak türlü rahatsızlıklar aradığınız saadeti ebediyen yok edebilir. Yok yere kızın küçük kardeşini de tedirgin etmeyiniz.

—

KOLAY BİR İŞ

İstanbuldan bir okuyucumuz yazıyor:

«Sevdiğim kızın evine ancak annem ve babamla gidebiliyorum. Bu yüzden onun da beni sevip sevmediğini anlıyamıyorum, çok müşkül durumdayım? Acaba bu meseleyi nasıl halletsem?»

Sizin işiniz kolay. Meseleyi annenize veya babanıza açınız. Onlar kızın sizde gönlü olup olmadığını çabucak anlarlar.

—

CESARET

Trabzondan bir okuyucumuz yazıyor:

«Sevdiğim kız güzel. Zengin talipleri var. Bense orta halli bir insanım. Buna rağmen acaba teklifte bulunsam benimle evlenmeye razı olur mu? Reddedilmekten korkuyorum.»

Manevi meziyetleriniz bakımından zenginseniz neden sizi tercih etmesin? Yeter ki kendisini mesud edeceğinize inanın! Teklifte bulununuz bakalım!

—

ERKEN DAVRANMALI

Bir okuyucumuz yazıyor:

«Bir müddetten beri güzel bir kızla arkadaşlık ediyorum. Kendisini sevdiğimi biliyor, fakat benim dediklerimi kattiyen dinlemiyor. Gitmesini hiç istemediğim yerlere gittiğini duyuyorum. İhtar ediyorum, yine gidiyor. Ne yapmalıyım?»

Evlendikten sonra da sizi dinlemiyeceğe benzer. Başınızın çaresine baksanız daha iyi olacak.

Hayat ın hikâyesi

AŞK İLÂCI

YAZAN: O. HENRY
ÇEVİREN: ERİ IŞIL

İCKES, New York'ta bir drugstore'un [*] gece işçisiydi. Dükkânın iki sokak ötesindeki bir pansiyonda otururdu. Pansiyon sahibinin Rosie adındaki genç ve güzel kızına çılgınca tutulmuştu. Fakat fazla çekingen ve mahcup tabiatı yüzünden kıza açılma cesaretini bir türlü bulamıyordu.

Aynı pansiyonda oturan ve Rosie'ye âşık olan bir genç daha vardı. Chunk adını taşıyan bu delikanlı Ickes ile iyi arkadaş olmasına rağmen tamamiyle zıt bir karaktere sahipti. Cesur ve girgindi.

Bir akşam altıdan sonra Chunk, arkadaşının çalıştığı drugstore'a girdi ve havanda bir şey dövmekte olan Ickes'in karşısına bir iskemle çekerek oturdu:

— Beni dinle Ickes, diye söze başladı, bir ilâca ihtiyacım var. Şayet aradığım gibi mevcutsa...

— Yine dövüştün mü? Sana kaç kere serserilerle düşüp kalkmamanı söyledim.

Chunk gülümsedi:

— Hayır canım, dövüş mövüş etmedim. Mesele bambaşka. Rosie bu akşam benimle beraber kaçacak. Evleneceğiz.

Ickes bir saniye kadar duraladı, sonra daha büyük bir hırsla havanı dövmeğe başladı.

Chunk anlatmağa devam ediyordu:

— Doğrusunu istersen, Rosie'nin caymasından korkuyorum. İki haftadır kaçmayı tasarlıyoruz, fakat her seferinde cayıyor. Bu kere niyeti ciddî görünüyor. İki gündür fikrini değiştirmedi. Buna rağmen son dakikada tekrar vazgeçer diye korkuyorum.

Ickes mevzuu değiştirmek istedi:

— Bir ilâçtan bahsetmiştin?

Chunk ezilip büzülerek:

— Bu akşamki plânımızın mutlaka muvaffak olmasını istiyorum... dedi. Harlemde ufak bir ev kiraladım. Yemek masasının üzerine çiçek bile koydum. Rahip ile de görüştüm. Bizi bu akşam dokuz buçukta bekliyecek. Ah, Rosie caymasa...

Ickes sinirli bir eda ile sözünü kesti:

— Canım bütün bunların ilâçla ne alâkası var?

Chunk arkadaşının müdahalesine aldırmadı:

— Rosie'nin babası beni hiç sevmiyor. Kızına, benimle bir adım atmasını bile yasak etti. İyi bir kiracı olmasam beni çoktan kapı dışarı ederdi. Ne de olsa haftada yirmi beş dolâr kazanıyorum. Rosie benimle evlendiğine pişman olmıyacaktır...

— Beni mazur görmelisin Chunk, işim var. Bir reçete hazırlamam lâzım, neredeyse gelip alacaklar.

— Beni bir dakika daha dinle. Hiç öyle bir ilâç yok mudur ki, bir kız onu içtiği takdirde bir erkeği daha fazla sevsin?

Ickes müstehzi bir şekilde gülümsedi ama, Chunk bir şey söylemesine meydan vermedi:

— Geçen gün Tim Lacy anlatmıştı. Bir falcı ona bir toz vermiş, o da bunu sevdiği kızın limonatasına katmış. O andan itibaren kızın gözü ondan başkasını görmemiş. İki hafta sonra da evlenmişler. Ben de düşündüm ki, böyle bir ilâcı akşam yemeğinde Rosie'ye verecek olursam her şey daha kolaylaşır. Vakaa beni sevdiğine eminim ama, işi sağlama bağlasam daha iyi. İlâç sadece birkaç saat için tesir etse de kâfi.

— Ne vakit harekete geçeceksiniz?

[*] Eczane ile lokanta arası dükkân.

— Bu akşam tam dokuzda. Yedide yemek yeniyor. Sekizde Rosie başının ağrıdığını bahane ederek odasına çıkacak. Tam dokuzda da ben yangın merdiveninden Rosie'nin odasına geçip onu aşağı indireceğim. Plânımız muvaffak olursa yarın evlenmiş olacağız. Bana böyle bir ilâç verebilecek misin?

Ickes cevap verdi:

— Sana istediğin gibi bir hap hazırlıyacağım. Bak gör, Rosie bu hapı aldıktan sonra senin için nasıl yanıp tutuşacak.

Ickes dükkânın arka kısmına geçerek morfinli iki tane hap hazırladı. İhtiva ettikleri morfin, hiçbir tehlike doğurmadan büyük bir insanı birkaç saat uyutmağa kâfiydi.

Chunk hararetle teşekkür ederek dükkândan çıktı. O gider gitmez Ickes, Rosie'nin babası pansiyoncuyu çağırtarak Chunk'un plânını kendisine anlattı. Adam:

— Size minnettarım .. dedi. Akşam yemeğinden sonra ben de odama çıkacağım ve tüfeğimi doldurup bu serserinin gelmesini bekliyeceğim. Evimi can kurtaran arabasiyle terkedeceğine emin olabilirsiniz.

■

Sabah saat sekizde Ickes dükkândan çıkarken arkadaşı Chunk ile karşılaştı.

Chunk fevkalâde neşeli görünüyordu:

— Merhaba... diye güldü. Başardık. Rosie tam vaktinde beni bekliyordu. Saat ona çeyrek kala evlenmiştik. Bana bu sabah yumurta bile pişirdi. Çok mesudum Ickes. Bir gün yemeğe bize gel, muhakkak bekleriz.

Ickes şaşkın bir vaziyette:

— Peki... İlâç?... diye kekeledi.

— Ha o mu? Akşam yemeğinde kendi kendime şöyle dedim: «Bu kızı kazanmak istiyorsan onu dürüst şartlarla elde etmelisin. Ona zorla tesir etmeğe hakkın yok.» Fakat müstakbel kayınpederimin beni hiç olmazsa biraz sevmesi fena olmaz diye düşündüm ve kararımı değiştirerek sandan aldığım hapları onun kahvesine attım.

GECE YARISI AŞIKLARI

FORMA: 11

BİRLİKTE DIŞARI ÇIKARLARKEN BİR GARSON PAUL'UN YANINA YAKLAŞTI. ADAMIN YÜZÜNDE ŞAŞKINLIK İFADESİ VARDI.

— Özür dilerim efendim, ama hesabı öderken verdiğiniz paralar sahte

— Sahte mi? Nasıl olur? Biraz evvel kasadan aldım bu banknotları..

— Başka bir müşteri de 6 sahte banknot vermiş ama, bunun kim olduğunu tesbit edemedik. Veznedeki arkadaş bir saatten beri deli gibi aranıp duruyor..

GARSON BUNLARI ANLATIRKEN PAUL ELİNİ CEBİNE ATMIŞ VE KASADAN ALDIĞI DİĞER PARALARI KONTROL ETMİŞTİ. DURUMA BAKILIRSA FRANÇOISE'IN YANINDAKİ ERKEK DÜPEDÜZ BİR KALPAZANDI.

— Bakın! Aynı paralar..

SAHTE PARALARIN ORTAYA ÇIKMASI PAUL'ÜN İŞİNE YARAMIŞTI. «BU FIRSATTAN FAYDALANMAK LÂZIM» DİYE DÜŞÜNDÜ VE PLÂNINI KURDU. PAZARTESİ SABAHI FRANÇOISE'A HER ŞEYİ ANLATACAK VE TEKLİFLERİNİ KABUL ETMESİNİ İSTİYECEKTİ. AKSİ HALDE..

VESTİYERİN YANINDA KENDİSİNİ BEKLİYEN KARISININ YANINA YAKLAŞTI.

— Pek keyifli görünüyorsun!

— Öyle sayılır

— Yılbaşını çok severim.. Daima keyfim yerine gelir yılbaşı akşamları.

BU ESNADA MARCEL, GENÇ KIZI BİR TAKSİ İLE EVİNE GETİRMİŞTİ.

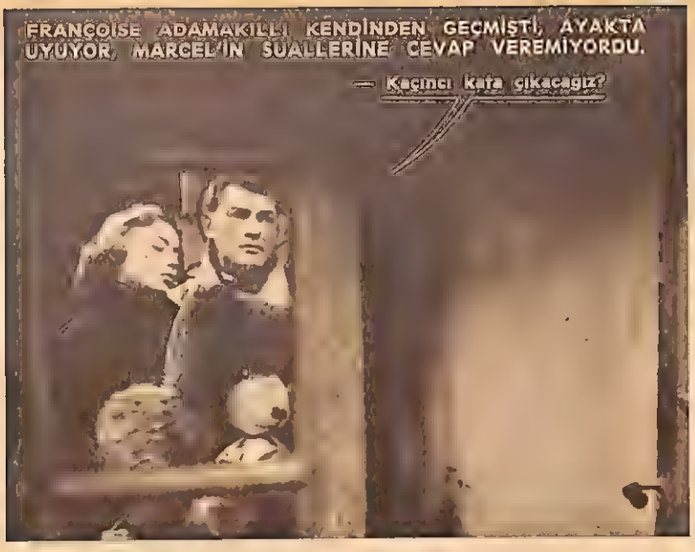

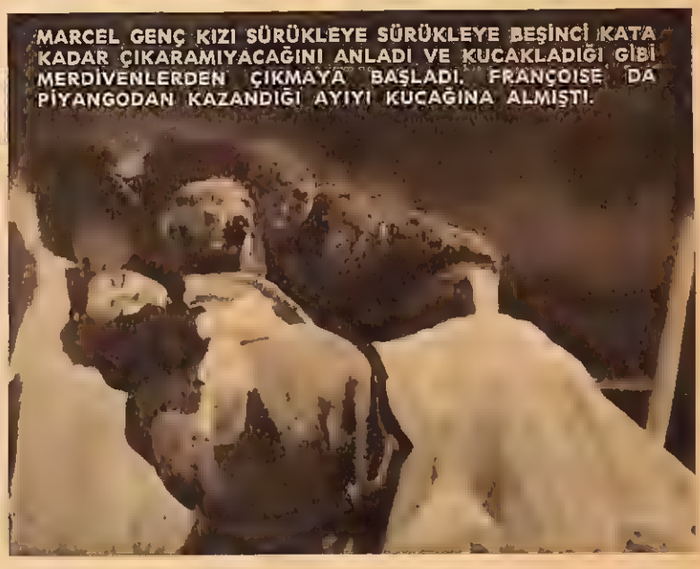

(Devamı gelecek sayıda)

Günde İki Elma

Elmanın içinde bulunan pektin maddesi kanda kolesterin depo edilmesini önlemektedir. Kolesterin ise, enfarktüs krizlerinin başlıca sebebidir. Yağ pehrizi ve elma kürüne dayanan bu ilgi çekici tedbire ait tavsiyelerimizi bugünkü yazımızda okuyunuz...

SON senelerde herkesin ağzında dolaşan bir hastalık ismi var: Enfarktüs... Gün geçmiyor ki, çevremizde uzak - yakın tanıdığımız veya hiç tanımadığımız birinin enfarktüs geçirdiğini duymıyalım. Hem enfarktüs öyle şakaya gelir hastalıklardan da değil. Çok tehlikeli. Acaba bu hastalığı önlemek için bir şey yapamaz mıyız? Aynı soru ve aynı endişe tıp adamlarının da zihnini kemiriyor. Kısa müddet önce Amerikada St. Louis'de kalb uzmanlarının bir kongresi oldu. Damar hastalıklarının ve kalbden ölenlerin durumları üzerinde uzun boylu konuşmalar yapıldı. Minneapolis'li fizyoloji profesörü Ancel Keys fevkalâde ilgi çeken bir müşahedesinden bahsetti.

Profesöre göre, insan günde iki elma yerse damar sertliği ve enfarktüs'ü uzaklaştırmış olur. Bunun sebebi gayet basit. Elmada pektin denen bir madde vardır. Ev kadınları pektini çok iyi tanırlar. Elmasiye yaparlarken elmanın içine jelâtin katılmaz. Çünkü elmadaki bu pektin jelâtin yerine geçer. Aslında pektin birçok meyvalarda vardır, ama elmada ve ayvada bilhassa fazladır. Prof. Keys, pektinin kandaki tesirlerini uzun uzadıya tetkik etmiş. Kanda serumdan, yani kanın sıvı kısmından başka bazı maddeler de bulunur. Şeker, demir, kireç, hormon gibi. Bunun yanında kolesterin dediğimiz yağa benzer bir madde de mevcuttur. Damar kireçlenmesi ve enfarktüs hastalıklarında kolesterinin rolü büyük olduğu için, bu madde tıp mensuplarını ziyadesiyle ilgilendirmektedir. Doktorlara ve araştırıcılara göre, damar kireçlenmesi ve enfarktüs'e kolesterin sebeb olmaktadır. Kandaki kolesterin miktarı yükselince bunu hemen düşürmek icabeder. Prof. Keys'e göre, hastaya günde 15 gram pektin verilirse, kolesterin düşmektedir. Pektin'de kolesterini düşürücü hassa vardır. Üç hafta zarfında bu şekil tedavi sayesinde kandaki kolesterin miktarı yüzde on azalmaktadır. Bu ilk nazarda pek büyük bir nispet gibi gözükmüyorsa da, hastalığı önleme bakımından fevkalâde faydalıdır. İki elmanın ihtiva ettiği pektin miktarı da 15 gram olduğu için, her gün muntazaman iki elma yemekle kolesterin artışını önlemek mümkündür.

Bugünkü tıp ilminin vardığı bu netice gerçi halk arasında öteden beri bilinen bir hâçtı. Bir Macar doktorunun izahatına göre, Balkan memleketlerinde damar sertliğine karşı, elma ve ayva suyu vermek öteden beri tatbik olunan bir çareymiş. İşte bu gerçek şimdi ilmî olarak araştırılmış ve tasdik edilmiş bulunuyor. Belirli bir yaştan sonra olan damar sertliği ile damarın arızi olarak kireçlenmesini birbirinden ayırmak lâzımdır. Kolesterin damar cidarı etrafında birikerek damar kutrunu daraltmakta, böylece suni bir damar sertliği yaratmaktadır. Kalbe giden damarlara bu sertlik intikal edince, enfarktüs'ün doğmasına sebebiyet vermektedir. Yani kısaca damar cidarlarında biriken yağlarla damar sertliği ve kalb tıkanmaları arasında çok yakın bir münasebet vardır.

Bütün dünya hekimlerinin birleştikleri bir nokta da, damar hastalıklarında alınan gıdaların çok büyük tesiri olduğudur. Bugünün insanı fazla şişmandır. Kolesterin yediğimiz yağların çoğunda, çeşitli miktarda bulunan bir maddedir. Zaten karaciğer vücut için lüzumlu olan kolesterini kendi de imal eder. Bunun üzerine yediğimiz yağlardaki kolesterini de katarsak, kolesterin bize zararlı olacak kadar çoğalmaktadır. Az miktarda kolesterine vücudun tıpkı şeker gibi ihtiyacı vardır. Ama tıpkı şeker gibi, kandaki kolesterin miktarı fazla olursa, bunun çaresine bakmak lâzımdır. Prof. Keys dünyanın muhtelif memleketlerindeki gıda durumunu ve bununla ilgili olarak enfarktüs vakalarını etüd etmiş ve bir neticeye varmıştır. Bu netice oldukça telâşlanacak bir sonuçtur. Bazı memleketlerde enfarktüs vakaları pek seyrektir. Meselâ Japonya ve İtalya'da bu hastalığa çok nadir raslanır. Japonyada 100.000 ölüm vakasından yalnız 57 si enfarktüs yüzünden vukua gelmiştir. Amerikada bu rakam 829, Avrupa memleketlerinin çoğunda daha da yüksektir. Amerikada yaşıyan Japonlar ve İtalyanlarda kolesterin durumu Amerikalılarınkinden farklı değildir. Yani bu iş bir ırk veya ırsiyet meselesi değil, yaşayış tarzı ve bilhassa alınan gıdalarla ilgilidir. Japonlarda 100 gram kanda ortalama 140 ilâ 160 miligram kolesterin bulunmakta, Amerikalıların aynı miktar kanında ise 220 ilâ 250 miligram kolesterin ölçülmektedir. Bu durum karşısında hekimlerin en büyük tavsiyesi yağlı yemekleri azaltmaktan ibarettir. Çok yağlı yemek, hele kızarmış ve yanmış yağlar, enfarktüsü hazırlıyan en kuvvetli sebeplerdir. Yağlar çeşit çeşittir. Bazı gıdalar doymamış yağ asitleri ihtiva ederler, bazıları ise bunun tersine doymuş yağ asitleriyle zenginleşmiştirler. Genel olarak nebati yağlar doymamış asitlidir. Doymamış yağ asitleri pektin gibi kolesterini düşürme hassasına sahiptirler. Bu sebeple doymamış yağ asitleri ihtiva eden nebati yağları hayvani yağlara tercih etmek yapılacak en kıymetli tavsiye, tutulacak en faydalı yoldur. Sadeyağı olarak mısır ve çiçek yağları bu bakımdan en uygun yağlar olarak değerlendiriliyor. Fıstık ve zeytinyağı da çiğ olmak, yani yakılmamak şartiyle aynı şekilde tavsiye olunabilir. Yağı çok sevenler, bunu günde 70 - 80 gramdan fazla yememeğe çalışmalıdırlar. Bu kadarcık bir hayvani yağ ise zaten, balıkta, etlerde, peynirde vesairede kızartılmamış halde dahi olsa mevcuttur. Ayrıca yanmış hayvani yağlar damar sertliği olanlara; yüksek tansiyonlulara zararlıdır. Vücudumuz için lüzumlu kalorinin en fazla yüzde yirmisini, yahut otuzunu yağlardan temin etmeliyiz. Yağ pehrizini bu şekilde tanzim ettikten sonra, bunun vücutta yakılma meselesini de ele almak lâzımdır. İşiniz icabı bedenen fazla hareket etmiyorsanız, aldığınız yağı yakamıyacağınız için, tamamen doymamış asitli yağları kullanmalı, miktarını da tahdid etmelisiniz. Fazla hareketli iseniz, aldığınız yağı vücut yakacağı için, kolesterinin depo edilmesi nispeten önlenebilir. Günlük hayatınıza, yaşayış tarzınıza göre, gıdanızı iyi ayarlamalısınız. Genç yaşlarda bunun zararı belli olmaz. İlerde damar hastalıklarına, buna bağlı olarak da kalb hastalıklarına yakalanmamak için, sağlamken ve gençken lüzumlu tedbirleri almak lâzımdır. Ayrıca yazımızın başında tavsiye edildiği gibi her gün iki elma yiyin. Tabiatın nimetlerinden olan bu zengin meyva sizi daha aklınıza gelmiyen birçok hastalıklara karşı da koruyabilir. Şunu unutmayın ki, babadan kalma mutfağımızın çok lezzetli yemekleri bizi öteden beri baştan çıkarmıştır. Başımıza ne geldiyse, biraz bugünkü hayata uymıyan yemekleri fazla kaçırmamızdan gelmiştir. O halde ihtiyacınıza göre yemeğinizi ayarlamalı, sağlığınızı itina ile korumalısınız. Yaş kırkı geçtikten sonra, sağlam bir bünyenin devamını temin etmek için en güzel şey, hayvani yağlardan mümkün mertebe uzak durmaktır. Baharat, içki, tütün gibi şeylerin yüzünü kırk yılda bir görün.

Sözün kısası, Dr. Keys'in tavsiye ettiği gibi, günde iki elma yerseniz, hastalık sizi kolay kolay yenemez.

Bu Günlerde

GARANTİ BANKASINA gidip bir hesap açtırınız!

Rüyalarınızı hakikat yapacak veya aile saadetinizi tamamlayacak

Zengin Para İkramiyeleri'ni

kazanabilmek için talih kapınızı daima açık bulundurunuz...
Mevcut hesabınızı da arttırırsanız; kazanma şansınız o nisbette artmış olacaktır.

Unutmayınız!

SON PARA YATIRMA GÜNÜ: 10 NİSAN

YILIN İKİNCİ ÇEKİLİŞİNDE

1 Kişiye	100.000	Lira
1 » »	20.000	Lira
1 » »	10.000	Lira
1 » »	5.000	Lira
50 » »	1.000	er lira

Ayrıca
1300 Kişiye çeşitli para ikramiyeleri

GARANTİ BANKASI

İLANCILIK

İŞ BAŞINDA YOL

YAZAN : AGATHA CHRISTIE

RİCH'İN yüzünün ifadesi birden değişti:

— Avukatlarım... Onlar, eğer bu cinayeti işledimse, bu yüzden bütün hayatımın karanlık bir perde arkasında ıstırapla geçeceğine, bunu şuurum yerinde olmadan yapmış olmaklığım lâzım geldiğine beni ikna etmeğe uğraşarak vakit geçiriyorlar.

— Bu karanlık perdeye sebep olanın Burgess olup olmadığını bulmamız lâzımdır. Şimdi silâha gelelim: Onu size gösterdiler mi? Size ait olup olmadığını sordular mı?

— Silâh benim değildi. Daha evvel de hiç görmemiştim.

— Sizin değildi, kabul. Ama onu daha evvel hiç görmediğinize emin misiniz?

— Görmedim.

Burada hafif bir tereddüt geçirdi, sonra sözüne devam ederek:

— Süslü bir oyuncak, dedi. İnsan böyle şeylere ancak ayak takımı arasında raslıyabilir.

— Bir de bir kadının misafir salonunda... Meselâ Bayan Clayton'ın misafir salonunda...

— Hayır, hayır... Katiyen!

Bu son kelimeler bağırarak söylenmişti, gardiyan dönüp onlara baktı.

— Pekâlâ... Öyle olsun! Ama bağırmağa lüzum yok. Fakat başka bir zaman, başka bir yerde ona çok benziyen bir şey gördünüz değil mi? Haklı mıyım, değil miyim?

— Zannetmiyorum... Belki de antikacı dükkânlarında görmüşümdür.

— Demek, görmüş olabileceğinizi kabul ediyorsunuz?

Bu sözden sonra Poirot yerinden kalkarak:

— Artık gideyim, dedi.

■

Şimdi şu uşağı, Burgess'i görmeliydi. Evet, en sonra onu görecekti.

Bu şahıslar hakkında doğrudan doğruya kendilerinden veya birbirleri hakkında söylediklerinden birçok malûmat edinmişti. Fakat hiçbirisi Burgess hakkında bir bilgi verememişti. Nasıl bir adam olduğuna dair ne bir ipucu elde edebilmiş, ne de herhangi bir imada bulunmuşlardı. Bunu ancak Burgess ile karşılaştığı zaman anlıyabilecekti.

Kaptan Mac Laren telefonla Poirot'nun geleceğini uşağa haber vermişti. Burgess onu Binbaşı Rich'in dairesinde bekliyordu.

— Ben Hercule Poirot!

— Evet efendim! Ben de sizi bekliyordum.

Burgess, araladığı kapıyı hürmetkâr bir tavırla sonuna kadar açtı. Poirot'nun girdiği holün sol tarafındaki salonun kapısı açıktı. Burgess, Poirot'nun şapka ve pardesüsünü çıkarmasına yardım ettikten sonra onun arkasından salona girdi.

Poirot etrafına bakınarak:

— Vakanın olduğu yer burası mı? diye sordu.

— Evet, efendim.

Burgess beyaz tenli, seyrek sakallı, geniş omuzlu bir adamdı. Poirot'nun pek anlıyamadığı dışarlıklı bir lehçe ve dümdüz bir sesle konuşuyordu. Herhalde doğu sahillerinden olmalıydı. Sakin görünmesine rağmen, sinirli olduğu anlaşılıyordu. Belirli bir özelliği yoktu. Herhangi bir işte onunla işbirliği yapmak çok zor olurdu. İz bırakmadan işlenmiş bir cinayetin faili olabilir miydi?

Bu açık mavi gözler, kurnaz bakışlar insana itimat telkin etmiyordu. Yalancı ve cüretkâr bir hali vardı.

Poirot:

— Bu dairede ne yapıyorsunuz? diye sordu.

— Ben buraya muntazaman geliyorum efendim. Binbaşı Rich aylığımın verilmesini temin etti. Kendisi... şey...

Gözlerini kırpıştırdı, sözünü tamamlıyamadı. Poirot:

— Evet kendisi... diye tekrar etti.

Sonra kesin bir şekilde:

— Binbaşı Rich'in muhakeme edilmesinin katî olduğunu söylemek mecburiyetindeyim, dedi. Üç ay içinde bu iş neticelenecektir.

Burgess şaşkınlıkla başını sallıyarak:

— Mümkün mü bu? diye sordu.

Poirot, Burgess'in sözünü tamamlıyarak:

— Binbaşı Rich katil olabilir mi? diye sordu.

— Şey... bütün mesele... şu sandık.

Odanın öbür köşesine şöyle bir göz attı.

— Meşhur sandık bu mu?

Bu, koyu renk cilâ yapılmış tahta bir sandıktı. Çivileri, köşebentleri pirinçtendi, antika bir kilidi vardı. Poirot yakından görmek için sandığa doğru yaklaştı.

Sandık pencerenin yanındaki duvarın önüne konmuştu. Yanında, içinde plâklar bulunan bir dolap vardı. Öbür tarafında aralık kalmış bir kapı görünüyordu. Kapının önünde deriden bir paravan vardı. Burgess kapıyı işaret ederek:

— Bu, Binbaşı Rich'in yatak odasının kapısıdır... dedi.

Poirot başını salladı. Odanın öbür taraflarını da gözden geçirmek için döndü. İki tane pikap vardı. İkisi de alçak masaların üstünde duruyorlardı. Pikapların kordonları yılan gibi yerde kıvrılmışlardı. Duvarlar Japon desenli basmalarla kaplanmıştı. Bu, lüks değil, fakat rahat ve şık bir odaydı.

SANDIĞI

ÇEVİREN : NİHAL AKKAYA

8

Poirot, Burgess'e dönerek nezaketle:

— Cesedi bulmanız muhakkak ki sizi çok sarsmıştır, dedi.

— Evet efendim... Bunu asla unutamıyacağım.

Şimdi uşak durmadan konuşuyordu. Bu olayın hikâyesini anlatırsa, sanki korkusunu zihninden silecekmiş gibi bir hisse kapılmıştı:

— Odayı topluyordum efendim. Plâkları falan kaldırmıştım. Yere düşmüş iki zeytin tanesini almak için eğildiğim zaman onu gördüm. Yani... şey... Halının üzerinde pas rengi koyu bir leke vardı. Hayır, halı burada değil, temizlenmesi için polis onu gönderdi... «Bu ne olabilir?» diye kendi kendime düşündüm. Kan lekesine benziyordu. Fakat nereden gelebilirdi? Buraya bir şey döküldüğüne hükmettim. Acaba ne dökülmüştü? Eğilip bakınca bunun sandıktan akarak geldiğini gördüm. Sandığın altında, şurada bir çatlak vardır, oradan sızıyordu. «Acaba nedir?» dedim ve sandığın kapağını açtım.

Bunları söylerken bir taraftan da hareketleri ile sözlerini destekliyordu. Konuşmasına devam etti:

— Şurada... şurada bir adam, iki büklüm olmuş, uyur gibi yatıyordu. Paslı bıçak ensesine saplanmıştı. Bunu asla unutamıyacağım, asla.

Sonra derin bir nefes alarak:

— Sandığı kapattım ve evden fırladım. Caddeye çıktım. Bir polis arıyordum. Talihim varmış, tam köşeyi dönerken bir polisle karşılaştım.

Poirot düşünceli bir tavırla ona baktı. Rol yapıyorsa bunu mükemmel başarıyordu. Fakat Poirot bunun bir rol olmadığını hissederek korkmağa başlamıştı. Hâdisenin gerçek yönü herhalde böyle olmalıydı.

— Binbaşı Rich'i uyandırmayı hiç düşünmediniz mi?

— Şaşkınlığım arasında bu hiç aklıma gelmedi, efendim. Ben... yalnız kaçmayı düşünüyordum.

Yutkundu ve sözünü tamamladı:

— Bunun üzerine... yardım istemeye koştum.

Poirot başını sallıyarak tasdik etti:

— Bunu yapanın Binbaşı Rich olduğuna mı karar vermiştiniz?

— Belki böyle düşünmüşümdür, efendim. Fakat tahmin edersiniz, o halde iken ne düşündüğümün farkında değildim. Şimdi hatırlıyamıyorum... Hemen polisi alıp geri geldim. Cesedin kime ait olduğunu ancak o zaman anladım. «Bay Clayton!» diye bağırmışım. Polis: «Bay Clayton kimdir?» diye sordu. Ben de ona dün akşam burada olduğunu söyledim.

— Yaa! Dün akşam ha?... Bay Clayton buraya saat kaçta gelmişti, tam olarak hatırlıyabilir misiniz?

— Dakikası dakikasına söyliyemem, efendim. Zannederim, saat sekizi biraz geçiyordu.

— Onu iyi tanır mıydınız?

— Bayan Clayton ile birlikte buraya sık sık gelirlerdi.

— O akşamki hali nasıldı? Her zamanki gibi miydi?

— Öyle zannediyorum. Biraz hızlı nefes alıyordu, fakat bu, daha ziyade acele işi olduğu içindi. Çünkü trene yetişecekti. Bana öyle söylemişti.

— İskoçya'ya gideceğine de pek inanmıyorum ya neyse! Böyle bir şey olsa elinde bir de çanta olması gerekirdi. Böyle bir şey var mıydı?

— Hayır, efendim. Belki de aşağıda, taksîde bırakmıştır.

— Binbaşı Rich'in evde olmadığını öğrenince üzüldü mü?

— Hayır, hiç oralı olmadı. Sadece bir not bırakmak istediğini söyledi. O buraya gelip yazı masasına doğru giderken ben mutfağa döndüm. Henüz havyarlı sandviçleri hazırlamamıştım. Mutfak, koridorun öbür ucundadır. Oradan gelen sesler kolayca işitilmez. Ne onun gittiğini, ne de Binbaşı Rich'in geldiğini işittim. Zaten alâkadar olmuyordum.

— Sonra ne oldu?

— Binbaşı Rich beni çağırdı. Şurada, kapıda duruyordu. Bayan Spence'in içtiği Türk sigaralarını almayı unuttuğunu, hemen gidip onları alıp gelmemi söyledi. Çıktım ve sigaraları aldım. Getirip şuradaki masanın üstüne koydum. Bay Clayton yoktu. Bu bana tabiî göründü. Herhalde trenini kaçırmamak için acele olarak gittiği kanaatine vardım.

— Binbaşı Rich eve dönmeden evvel başka gelen oldu mu?

— Hayır efendim, hiç kimse gelmedi.

— Emin misiniz?

— Kim gelebilir efendim? Hem gelen olsaydı zili çalardı.

Poirot şüphe ile başını salladı. Gelen kim olabilirdi? Spence'ler de, Mac Laren'ler de, Bayan Clayton da o saatlerde nerede bulunduklarını dakikası dakikasına söyliyebiliyorlardı. Mac Laren kendi kulübünde tanıdıkları ile beraberdi. Spence'lerin iki misafiri vardı, buraya gelmeden önce onlarla bir, iki kadeh içki içmişlerdi. Margharita Clayton bu süre içinde telefonla bir arkadaşı ile konuştuğunu ispat etmişti.

Onların bu cinayeti işlemeleri mümkün değildi.

Bir diğer ihtimal de kaatilin Arnold Clayton'ı Binbaşı Rich'in evine kadar takibederek yalnız kaldığı bir anda onu öldürmüş olmasıydı.

(Devamı gelecek sayıda)

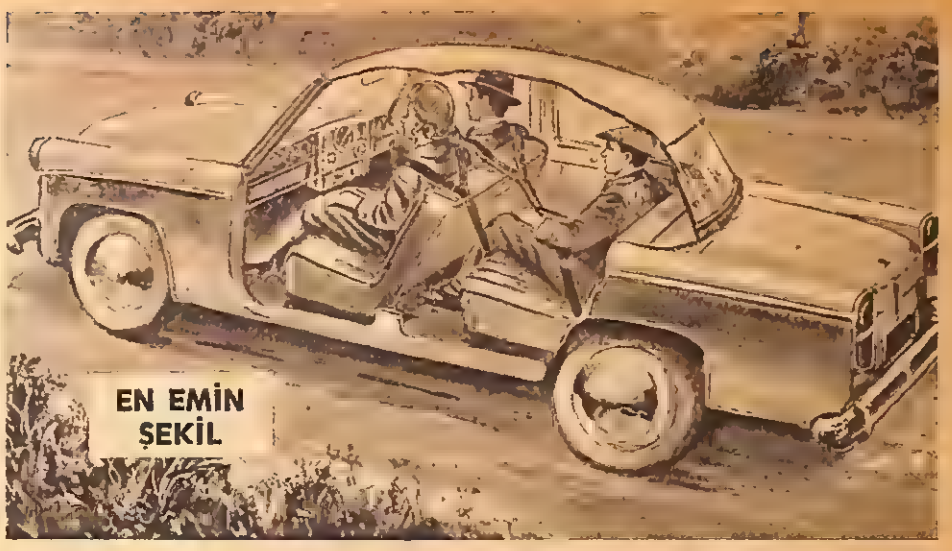

Otomobillere Emniyet Kemerleri Konuyor

Geçenlerde feci bir otomobil kazasında ölen Belinda Lee, eğer yeni yayılmağa başlıyan emniyet kemerlerinden kullanmış olsa idi, belki hayatı kurtulurdu. Ne yazık ki bu kemerler henüz her tarafta kullanılmıyor. Ama çok yakında birçok otomobil fabrikaları yeni modellerine bu faydalı emniyet kemerlerinden takacak...

UÇAĞA binenler, bütün yolcuların iniş ve kalkışlarda beltlerine emniyet kemerleri takıldığını gayet iyi bilirler. Bu kemerlerin faydası cidden pek büyüktür. Mecburi inişlerde, yahut pistten henüz kalkarken uçakta herhangi bir savrulma veya çarpma olursa; kemerlerini bağlamamışlarsa, ne kadar kuvvetle bir yere tutunurlarsa tutunsunlar, yolcuların sağa, sola fırlayıp bir taraflarını yaralamaları, hattâ ölmeleri mümkündür. Aynı durum otomobiller için de böyledir. Dikkat ederseniz, otomobil kazalarında ölümlerin çoğu yolcuların başlarını tavana çarpmaları, yahut devrilen otomobilin altında kalmaları veyahut da şoförün direksiyona saplanması yüzünden husule gelir. Devrilme ve çarpışmalarda sadmenin şiddetini azaltmak imkânı olursa, yolcuların çok hafif yaralarla, hattâ hiçbir şey olmadan kurtulmaları mümkündür. Bunu temin etmek için bir müddetten beri otomobillere emniyet kemerleri takılmağa başlanmıştır. Halen bu kemerlerin en çok kullanıldığı memleket İsveç'tir. İsveç'teki otomobillerin yüzde yetmişi emniyet kemerleriyle mücehhezdir. Amerika'da ise en büyük otomobil imalâtçılarından beşi, önümüzdeki yıl modellerinde fazla ücret talep etmeden otomobillere bu kemerlerden koyacaklardır. Avrupanın birçok memleketleriyle birlikte, İngiltere'de de bu kemerler bazı meraklıları tarafından arabalara taktırılmağa başlanmıştır. Geçen sene haziran ayında bir araba önüne çıkan köpeği ezmemek için direksiyon kırmış, önden bir ağaca çarpmış, emniyet kemeri takmış oldukları için içindekilere hiçbir şey olmamıştır. Ağustos ayında başka bir araba yoldan çıkarak hendeğe yuvarlanmış, yine kemerler sayesinde hiç kimseye bir şey olmamıştır. Gerçek kazalardan elde edilen neticeler gösteriyor ki, emniyet kemerleri otomobil kazalarında ölümü yüzde seksen önliyebilecektir. Birkaç sene sonra emniyet kemeri olmıyan otomobiller, frenleri hidrolik olmıyan modeller kadar eski ve itibarsız sayılacak. Bugünkü sürat asrında, emniyet kemerlerinin ne büyük faydalar sağlıyacağı açıkça bellidir. Bu kemerlerin gözü tırmalıyacağı, otomobillerin gösterişini bozacağı söylenmiş, ayrıca bazı sinirli şoförlerin bu kemerleri takmakla tehlikeyi daha kolay tedai edeceği ve evhamlanacağı ileri sürülmüştür. Bu küçük mahzurların yanında kemerlerin gördüğü işin önemi çok daha fazladır. Herhangi bir çarpışma sırasında en az vücut ağırlığının yirmi misli kuvvetle yerinden fırlıyacak olan şoför ve yolcuları ölüme yaklaşmaktan alıkoyan bu tertibat sayesinde, trafik kazalarındaki ölüm nispetinin iyice azalacağı ilmî tetkikler ve tecrübelerle sabit olmuştur.

DEHŞET PERDESİ

YAZAN : DENNIS WHEATLEY — ÇEVİREN : ADNAN ERİM

24

İKİ merdiven indi. Bina, zemin katiyle beraber beş katlıya benziyordu. Dört kat daha indi. Son merdiven sahanlığında durakladı. Alttan ayak sesleri geliyor gibiydi. Elindeki meşaleyi söndürdü. İyice kulak kabarttı. Evet, ayak sesleri ve konuşmalar geliyordu!...

Kalbi heyecanla atmıya başladı. Tabancanın kabzasını sinirli bir şekilde sıktı. Aşağısı zemin kattı. Adamların kalabalık olduğu anlaşılıyordu. Sağa, sola gürültü ederek yürüyorlar, uzaktan uzağa birbirlerine yüksek sesle sesleniyorlardı. Kimdi bunlar? Depodan öte beri aşırmak için mi gelmişlerdi?..

Kim olurlarsa olsunlar, Nicholas katî olarak anlamalıydı. Zemin kata muhakkak inmesi lâzımdı.

Pıtırtı çıkarmadan merdivenlerden inmiye başladı. Sağ elinde tabanca, sol elinde sönük meşale vardı.

Merdivenlerin yarısını indi. Durdu. Zemin katın yarısından fazlasını görebiliyordu. Adamlar tam ortaya bir fener koymuşlardı. Tepesinden çıkan ışık, tavanı daire şeklinde aydınlatıyordu. Etrafa sızan hafif aydınlık altında üç, dört gölge seçti. Bunlar, telâşlı adımlarla sağa, sola gidiyorlar; sandıkların arkalarını, yanlarını dikkatle arıyorlardı.

Merdivene diz çöktü. Silâhın namlusunu ileri uzattı. Bekledi. Adamların yüzlerini görmiye uğraştı. Işık kâfi gelmiyordu. Hepsinde kasket vardı. Resmî polis memurlarına benziyorlardı O sırada birdenbire on metre ilerde bir kıpırtı oldu. Hemen namluyu o tarafa çevirdi. Merdiven başındaki koyu karanlıktan bir hayalet belirdi! Nicholas'a doğru iki adım attı: Üniformalı bir polis! Nicholas bu âni karşılaşma karşısında ürperdi... Fakat olduğu yerden kıpırdamadı. Adam kendisini görüyor gibi tam yüzüne doğru bakıyordu. Birkaç saniye bakıştılar. Polis birdenbire belindeki tabancaya el attı. Nicholas'ın parmağı tetiğin üzerindeydi. Dokunuverdi tetiğe! Müthiş bir patlama! Arkasından bir haykırış!.. Polisin ağır gövdesi kütük gibi yere devrildi. Merdivenlerden aşağıya yuvarlandı.

Nicholas derhal ayağa fırladı. Durmasına imkân yoktu. Binayı polisler basmıştı. Her tarafı didik didik arıyorlardı. Yukarı kaçmalıydı!

Bir nefeste merdivenin üstüne vardı. Arkasından çok yakın bir ayak sesi işitti. Hemen döndü. Tetiğe bir daha dokundu. İkinci bir gölge yere devrildi!

Acemi olduğu halde, nişan almasını bilmeden, arka arkaya adam deviriyordu!

Bir hamle daha yaptı. İkinci merdivenin yarısına fırladı.

Aşağısı bir anda karmakarışık olmuştu. Küfürler, bağırmalar gırla gidiyordu! Sert emirler duyuldu:

— Kapıyı tutun!... Sen merdivenlere koş!... Işık nerede?!.. Her gölgeye ateş edin!.. Hayır, ateş etmeyin!.. Frcek canlı yakalayın dedi!.. Yukarı koşun!

Nicholas, bir hamle daha yaptı. İkinci sahanlığa fırladı. Etraf zindan gibiydi. Nerede olduğunu göremiyordu. Arkasından mütemadiyen tabancalar patlıyordu. Kurşunlar sağa, sola saplanıyordu.

Bu kurşunlardan bir tanesi vücuduna dokunursa hapı yuttuğunun resmiydi!...

Hiçbir şeye aldırmadan dimdik koştu. Elindeki boş meşaleyi yakamıyordu. Yolu görmesi pek zorlaşmıştı. Acemi çocuklar gibi koşuyordu. Birdenbire bir yere çarptı. Yere yuvarlandı. Yakınlardan yine ayak sesleri duydu. Kendini toparladı Ayağa kalktı. Önide bir gölgeyle karşılaştı. Tetiğe bastırdı. Yine bir çığlık... Koşmıya devam etti. Sert emirler kulağına çarpıyordu:

— Yukardalar!.. Merdivenleri tutun!.. Makineliyle ateşe hazır olun!...

Üstteki sahanlığa varmak için koridorda koşarak ilerledi. Bir köşeyi dönmesi lâzımdı. Telâşla köşeyi bulamadı. Geçti. Tekrar geri döndü. Birkaç sandığa takıldı. Kapaklandı. Yine ileri atıldı. Merdivenin basamaklarına çarptı. Bulmuştu! Kan ter içinde tırmandı. Kulağının dibinden iki kurşun vızladı. Bir cam şangır şangır parçalandı. Polislerden biri pencere üzerine yıkılmıştı, galiba! Arkadan kuvvetli bir ışık merdiveni aydınlatıp geçti! Birinin elinde elektrik feneri olmalıydı. Bir saniyede hapı yutabilirdi! Nefes nefese önündeki koridora atıldı. Sağı, solu görmeden koştu. İnerken yolları ezberlemiye çalışmıştı. Şimdi hatırlamıyordu. Sağa mı dönecekti, sola mı?... Birkaç saniye kararsız kaldı. Sonra bir yer kestirip koştu. Arkasından yine bağırışmalar, silâh sesleri, çığlıklar!...

Koştu koştu... Sandıkların üzerine yıkıldı. Tekrar kalktı. Düşünmeden, çılgın gibi koştu. Yine sandıklar!...

Merdivenleri kaybetmişti. Buz gibi terler alnından yüzüne yuvarlandı. Aşağıdan yetişecekler, dört taraftan kıskıvrak yakalıyacaklardı.. Ümitsiz vaziyette oraya buraya hamle yaptı. Çıkar yol bulamadı. Kulağına hafif bir fısıltı çarptı. Fedora sesleniyordu. Arkaya döndü.

— Neredesin, Fedora?

— Bu taraftayım... Yürü biraz...

Yürüdü.

— Uzat elini...

El ele tutuştular. Fedora, Nicholas'ı yukarıya doğru sürükledi:

— Çabuk yürü Nicky!

Ayak sesleri gittikçe yaklaşıyordu. Soluk soluğa koştular. En üst katın merdivenlerini buldular.

— Gayret Nicky! Sessiz çıkalım!

Tabancalar patlıyor, bina içinde derin akisler bırakıyordu.

Merdivenlerden yukarı, pıtırtı etmeden çıkmaya başladılar.

Fedora, Nicholas'ı çekerek sürüklüyordu. Nicholas, önünü görmeden koşuyordu. Uzun koridoru geçtiler. İp merdivenin dibine geldiler.

— Haydi Nicky! Çatının merdivenine geldik!

Fedora, merdivenin iplerini yakaladı. Nicholas'ın kolundan tuttu:

— Seni bırakıyorum artık. Benim arkamdan ipe tırman!

Horovska, acele kendini yukarı attı. Nicholas tırmandı.

— Ver elini!

Nicholas elini uzattı. Kendini yukarı çekti. Güçlükle vücudunu salona yüzükoyun attı.

Fedora hemen kapağı kavradı. Nicholas'ın ayaklarını geriye itip tahtayı yerine kapadı. Sürgüsünü sürdü.

Geniş bir nefes aldılar.

— Oh!... Fedora, bu adamlar burayı keşfederlerse ne olacak?

— Silâhlarımız var!

— Onlar kalabalık. Belki on, belki yirmi kişi!...

— Kaç kişiyi temizledin?

(Devamı gelecek sayıda)

1961'in Güzel Çocukları

Şaziye Hayat Etingü - İstanbul

Tanju Sökmen - İstanbul

Şeyda Karşıdağ - Muş

Cemil Güler - İstanbul

Ata Uz - Adapazarı

Ayla Saatçıoğlu - İstanbul

Ayhan Işık - İstanbul

Kemal Çakır - İstanbul

Nazan Kızıltan - İstanbul

Arif Dikkaya - İstanbul

Hakan Çağlar - İsfanbul

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

TUHAFİYE

(Tuhfe), Arapçada (hediye) mânasına gelir. Bunun çoğulu kısa (a) ile (tuhaf) tır. Yani (hediyeler) demek olur.

(İyye) eki, (keyfiyyet, hâkimiyyet) kelimelerindeki (-iyyet) ekinin (t) si düşmüş şeklidir. Türkçemizdeki (-lik) ekinin karşılığıdır. (Harbiyye, Tıbbiyye) kelimelerinde de bu ek mevcuttur. Tahlili şöyledir: (Harb+îy+ye, Tıbb+îy+ye). Mânaları: (Harbe ait bilgilerin veya tıbba ait bilgilerin öğretildiği yer). (Tüha-fiyye) de, (hediyelik eşyanın satıldığı yer) demektir. (İthaf) da bu kökten-dir ve (hediye etmek) mânasınadır.

■

MERDİVEN

Bu kelime Farsçadır. Aslı (nerdbân) dır. (Nerd), basamak demektir. (-bân) eki ise, umumiyetle (-ci) ekinin mânasını karşılar. Fakat (-lik), (-il) eklerinin mânalarını da verir. Netekim (sâye-bân = gölgelik) te bu mânadadır. (Nerd-bân) da da (-li) ekini karşılar. Yani (nerdbân), (basamaklı) demek oluyor. Bu kelime halkın dilinde (merdiven) ha-line geliyor.

■

MUKAVVA

Mukavva kelimesi Arapçadan geçmiş-tir. (Kuvvetlendirilmiş, takviye edilmiş) mânasınadır. Kâğıt tabakaları üst üste konarak tazyik edildiği, prese olunduğu için bu isim verilmiştir.

Kelime, kuvvet kökünden geliyor. Kuv-vet şurupları için (mukavvi) sıfatı kul-lanılır ki (kuvvetlendirici, kuvvet veri-ci) demektir. (Kuvvet) in çoğulu (ku-vâ) dır. Bunu hemen sadece (Kuvâ-yı Milliye) de kullanıyoruz. Bu terim (Millî Kuvvetler) mânasına geliyor. (Kuvvâ-yı Milliye) demek, yani iki (v) ile (kuv-vâ) demek yanlıştır.

■

YANİ

Konuşmalarımızda sık sık kullandığı-mız bu kelime, Arapça bir fiildir. İmlâ-sı: (ya'nî) dir. Mânası da şudur: (O, mâna verir). (Yani — işte yine kullan-mak mecburiyetinde kaldık bu kelime-yi — mânası pek açık olmıyan bir kelime şu mânadadır) demektir. Bu fiilin birkaç sıygasını alt alta yazarsak, (yani) nin mânası daha iyi anlaşılır:

A'nî = Ben mâna veririm.
Te'nî = Sen mâna verirsin.
Ya'nî = O mâna verir.
Na'nî = Biz mâna veririz.

(A'nî) şekli eski metinlerde kullanı-lırdı.

■

(ÇALIŞMAYA) MI, (ÇALIŞMAĞA) MI?

(Çalışma), (çalışmak) mastarından yapılmış bir isimdir. (Çalışmaya bayı-lırım) gibi bir cümlede bu ismi datif haline getirirken araya (ğ) koymayız. Çünkü (çalışma) isminde faaliyet halin-de bir iş mefhumu yoktur. Halbuki (Ame-le kazmayı eline alır almaz çalışmağa başladı) denebilir. Çünkü bu sözde ame-lenin kazma ile bilfiil çalışması mefhu-mu vardır. Ama mutlaka böyle bir şart ve kaide yoktur, (amele, kazmayı eline alır almaz çalışmaya başladı) da denir. Zaten, bütün (ğ) ler, yumuşıyarak (y) olma yolundadır.

SAHNEMİZİN GENÇ ŞÖHRETLERİNDEN

ÇİĞDEM SELİŞIK

Daha evvel sadece Kolej temsillerinde ve genç oyuncularla Erdek şenliklerinde sahneye çıkan Çiğdem Selişık, bu sene başından beri ilk defa profesyonel olarak Site Tiyatrosunda «Baharın Sesi» ile sahneye çıkmış ve haklı bir şöhrete ulaşmıştır

1939 YILINDA Ankara'da dünyaya gelen sanatkâr ilk tahsilini Ankara Sarar İlkokulunda yapmış. Çok küçük yaşta almış olduğu ritmik dans dersleri ise bugünkü sahne hayatının bir öncüsü olmuş.

İlkokuldayken her sene verilen müsamerelere çıkan, fakat sadece dansetmekle iktifa eden genç sanatçı, orta tahsilini Ankara Maarif Kolejinde yapmış, ve bilâhara İstanbul'a, Arnavutköy Amerikan Kız Kolejine gelmiş.

«Tiyatroda oynamasaydım belki beni yine sahnede balerin veya opera aktrisi olarak görebilirdiniz. Daha doğrusu, olmak isterdim» diyen Çiğdem Selişık, Arnavutköy Amerikan Kız Kolejî'ne gelince, kolejin büyük alâka gören sanat kollarına hemen intisab etmiş ve daha ilk senenin sonunda verilen (Hokkabaz) temsilinde başrolü oynamış.

Sanatkâr bunu söyle anlatıyor:

«Ankara Maarif Kolejî'nden geldiğim zaman ihzaride idim. Sanata karşı büyük alâka duyan okul idarecileri ve kabiliyetli arkadaşların temsil kolu, o sene Hokkabaz adlı eseri oynamaya karar vererek çalışmalara başlamışlardı. Ben de temsil kolunda bulunduğumdan çalışmaları yakından takib ediyordum. Şimdi hatırlıyamadığım bir sebepten başrolü oynayacak arkadaşın âni olarak ayrılması ile onun yerine geçtim. Bu, benim için büyük bir şanstı. Çünkü ihzaride olan bir talebenin başrolü oynaması hayli zor bir işti... O sene başarılı bir temsil verdik ve bunun arkası geldi. Artık sahneye ilgim iyice arttı ve mezun oluncaya kadar Kolejin verdiği bütün temsillerde oynadım.»

Halen ailesi Ankara'da oturmakta olan sanatçının kendisinden küçük iki kardeşi daha varmış. Onların da sanatçı olmasını isteyen Çiğdem Selişık, «Profesyonel olarak Site Tiyatrosunda John Van Druten'in Baharın Sesi'ni oynayışımı görmediler» diyor.

Umumiyetle sanata karşı alâka duyan bir aile muhitinde yetişen Çiğdem Selişık'ı bu kabiliyetinde destekleyen dayısı Dr. Safter Tarim olmuş. Dayısı ile arasında büyük yaş farkı olmasına rağmen gayet iyi anlaşan sanatkâr ruhlu bu iki insandan Dr. Safter Tarim, sanatkâr için şunları söylüyor:

«Çiğdem beni hakikaten çok sever. Tabiî ben de onu. Onda büyük bir kabiliyet var. Aynı zamanda kendisi de bu kabiliyetini gerçekleştirmesini ve değerlendirmesini biliyor.»

— En çok hangi tip rollerden ve nasıl eserleri oynamaktan hoşlanırsınız?

— Klâsik eserlerde karakter rollerini oynamaktan. Meselâ Shakespeare'i oynamaktan büyük zevk alırım. Bu arada modern Fransız oyunları tarzında yazılmış eserleri de tercih ederim.

Muvaffak olmaktan başka hemen hemen hiçbir arzusu olmadığını söyliyen sanatkâr, istikbalde İngiltere'de Royal Akademi'de tiyatro tahsil etmeyi düşünüyor. Muvaffak olabilmek için de iyi bir tiyatro bilgisine ve tekniğine sahip olmak icabettiğini söylüyor.

Beyaz perdede oynayıp oynamamak hususunda katî bir kararı bulunmıyan sanatçı bu hususta sualimizi şöyle cevaplandırdı:

— Sinema benim için şimdilik ikinci plânda kalıyor. Çünkü severek ve isteyerek atıldığım sahne hayatında daha pek yeniyim. Sahne çalışmalarımla kendi kendimi tatmin ettiğim an böyle bir

BAHARIN SESİ'NDE

«Sadece muvaffak olmak arzusundayım» diyen Çiğdem Selişık, geçen sene İngiliz Kültür Heyeti vasıtasiyle Royal Akademiden 4 senelik burs almış. Sanatçı ilk fırsatta bu imkândan faydalanmak arzusunda. Yanda başarılı aktris Çiğdem Selişık eserin bir sahnesinde.

RÖPORTAJ: ALTAN SÖNMEZ
FOTOĞRAF: NECDET İŞLER

EVDE

Sahne ve sahne dışı çalışmalarla yorucu bir gün geçiren genç şöhretlerimizden Çiğdem Selışık evde bulunduğu zamanlarda vaktini ekseriya kitap okumak, klâsik müzik, İtalyan ve İspanyol melodileri dinlemekle geçirir.

şey düşünebilirim. Fakat hemen şunu da sözlerime ilâve edeyim ki şayet oynayıp muvaffak olabileceğime kanaat getirdiğim ciddî bir film teklifi alırsam bunun üzerinde de düşünürüm. Kısacası şu anda Sahne'yi Set'e tercih ediyorum.

Boş vakitlerini nasıl geçirdiği ve nelerden hoşlandığı hususunda diyor ki:

— Boş vakitlerimi ekseriya, bu odada klâsik müzik, İtalyan ve İspanyol melodileri dinliyerek, kitap okuyarak ve Boğaz'ı seyrederek geçiririm. İstanbul'u fazlaca sevdiğimden olsa gerek, ekseriya yürüyüşe çıkarım. Şunu hemen söyliyeyim ki Boğaz'da dolaşmak en büyük zevklerimden biridir. Bu gezintilerim esnasında elime kâğıt - kalem geçirirsem hemen resim yapmaya başlarım. Tabiî elimden geldiği kadar.

Bu arada sözü duvarları süsleyen şaheser tablolara intikal ettiriyor ve:

— Gördüğünüz bu tabloların hepsi orijinaldir. Dayım Paris'ten gelirken getirdi. Aslında bana resim zevkini de aşılıyan odur. Kendisinin güzel sanatların bu dalına karşı hudutsuz merakı vardır. Tabiî bu şartlar altında bende de resme karşı ister istemez bir merak uyandı ve dediğim gibi fırsat buldukça bir şeyler yapmaya çalışıyorum. Fakat bu çalışmalarım henüz karakalemden ileri gitmemiştir. Fırçayı belki ilerde kullanabilirim.

Sahnemizin genç kabiliyeti Çiğdem Selışık'ın başından geçmiş bir hâtırası var ki şöyle anlatıyor:

— Efendim, biz Kolejde sahne çalışmalarımıza devam ederken Ege Bölgesinde okulsuz bir köye ilkokul yaptırmaya karar verdik. Bunun için de bir turneye çıkmayı kararlaştırdık. Gel gelelim angajman yapmak hususundaki vâkı müracaatlarımızın pek azı kabul edildi. Netice olarak turneye çıktık, zannedersem ikinci durak olarak İzmir'e gittik. İzmir'e gittiğimizin akşamı hemen repertuvarımızdaki eseri oynamaya başladık. Fakat ne oldu ise, gerek sene başından beri, gerekse turneye çıktığımızdan beri gayet iyi oyunlar oynıyan topluluğumuz o gece feci bir temsil verdi. Eserde başrolü oynadığım için bu neticeden en fazla üzüntü duyan da bendim. Temsilden sonra ekip başı arkadaşımla birlikte otele gitmek üzere sokağa çıktık. Ancak ekipten ayrıldığımız, otelin ismini, adresini bilmediğimiz ve İzmir'in de tamamen yabancısı olduğumuz için yolu kaybettik ve sabaha kadar sokaklarda dolaştık.

Boş vakitlerini de kıymetlendirmeye çalışan sanatkâr, güzel sanatların bir kolu olan tiyatronun bugün gördüğü rağbet ve alâkadan gayet memnun. Bu alâkanın memleketimize birçok değerli sanatçı ve tiyatro topluluğu kazandırabileceği kanaatinde.

İstanbul tiyatroseverleri, bu sezon iyi eserler vererek perdelerini açan Kenter ler topluluğunda Çiğdem Selışık'ı «Aptal» (l'idiote) eserinde alkışlamak imkânına kavuşacaklardır.

GEZİNTİDE **Üstteki fotoğrafta güzel sanatların bütün kollarına aşina olan sanatkâr, yapmış olduğu gezintilerden birinde İstanbul'un güzelliklerini kalemiyle tesbit etmeye çalışıyor.**

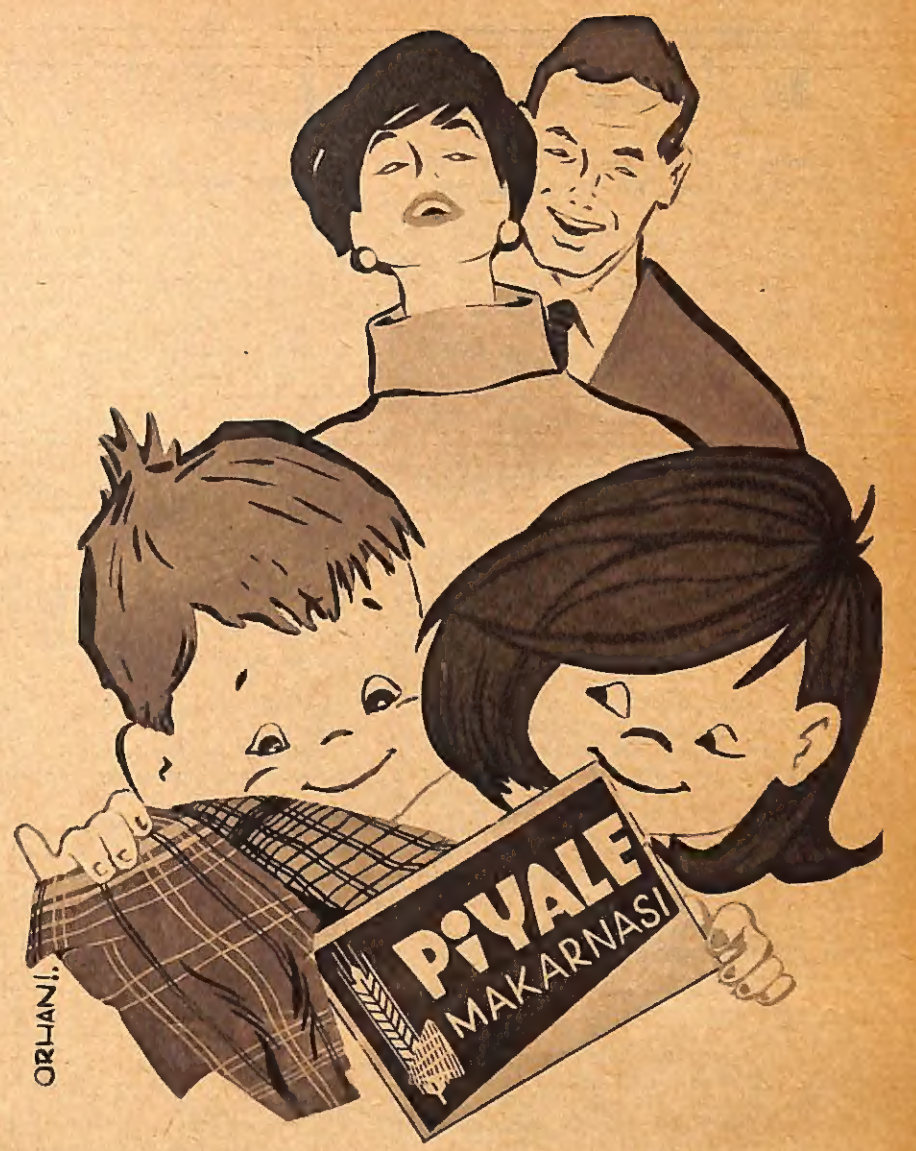

Balık, istakoz nefîs mezeleri ve emsalsiz titizliği ile rakîpsizdir

Pendik Tel.: 53 48 00 — 110

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

30 martan 5 nisana kadar : Değduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Bir seyahate ihtiyacınız var. Önünüzde seyahat fırsatı yok. Hiç olmazsa hafta sonlarında kaabil olduğu kadar uzak mesafelere giderek bir, iki gün geçirmeğe çalışınız. Muhit değişikliği lâzım.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Paraya hiç önem vermiyorsunuz. Unutmamalısınız ki, bu da, fazla maddi olmak kadar zararlıdır. Hayatınızda bugüne kadar elinize epeyce para geçmiş. Hesapsızlıktan doğrulamamışsınız.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Tuttuğunuz yolun tehlikeli olduğunu Jüpiter gezegeni haber veriyor. Hislerinize hâkim olamıyorsunuz. Bir tek insan sizi istediği gibi oynatıyor. Bir engele takılmadan hemen harekete geçin.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Gönül işleriniz epeyce karışmış. Bu karışıklığı çıkaran Neptün gezegenidir. Aşktan yana çok talihli olduğunuz için Neptün'ün zıt tesiri size dokunamıyacak, sonunda siz galip geleceksiniz.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Bir şeye fazla merakınız var. Bu merak halen çalıştığınız işe kendinizi lâyıkiyle vermenize engel oluyor. Merakınızdan vazgeçemezsiniz. Ama size verilen işleri dikkatle yapmanız gerek...

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÜL

Bazı tasarılarınız var. Şu günlerde bu tasarıları gerçekleştirmek için hiçbir teşebbüste bulunmayın. Harekete geçmek için bu günler hiç uygun bir zaman değil. Biraz daha sabredin, yeter.

TERAZİ BURCU
23 EYLÜL - 22 EKİM

Bugüne kadar şansınızın çok açık olmayışı, kendi menfaatinizi fazla düşünmeniz, bu uğurda başkalarının hakkını tereddütsüzce yemek istediğinde oluşunuzdan. İhtirastan vazgeçmeniz şart.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

İstediğiniz şeylerin üzerine fazla düşüyorsunuz. Arzu ve iradenin insanlara çok şey sağladığına şüphe yok, ama kadere de biraz yer vermek zorundayız. İşi oluruna bırakın, daha iyi olur.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Çalıştığınız muhitte sizden hoşlanmıyanlar var. Bilhassa bunlardan bir tanesi aleyhinizde bazı hareketlerde bulunmak üzere. O insanı siz tahmin edebilirsiniz. Ona iyi davranıp mahcup edin,

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Kendi burcunuzdan bir insanla çok yakında bir ilginiz olacak. Bu ilgi sizin için hem zararlı, hem faydalı olabilir. Tutumunuzu çok iyi ayarlamanız lâzım. Yoksa doğacak zarar büyüktür.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Yanlış bir adım atıyorsunuz. İyice düşünün. Çabuk verilen kararlar insana zarar getirebilir. İlk bakışta doğru görünen hareketlerin sonradan sizi çıkmaza götürmesine fırsat vermemelisiniz.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Uzun zamandır sizden haber bekliyen biri var. Onu âdeta unutmuşsunuz. Ama o sizi hiç unutmuyor. Hâfızanızı yoklayın, bu insanın kim olduğunu çıkaracaksınız. Talihiniz ona bağlanmış.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Aydından Bay Ragıp Ertuğrul'a:

Bu sütunlarda bayrak hakkında üç, dört defa okuyucularımıza izahat verdik. Bugünkü bayrağımızın ölçüleri 29 mayıs 1936 tarihinde kabul edilen bir kanunla tesbit edilmiştir. Daha evvel Türkler çeşitli renklerde ve üzerlerinde çeşitli işaretler bulunan bayraklar kullanmışlardır. Fatih devrinde donanmada, üzerinde aylar bulunan bayraklar vardı. Yeniçeriliğin kaldırılmasına kadar çeşitli renkler kullanıldı. On dokuzuncu Yüzyılın ilk yarısında Osmanlı İmparatorluğunun resmî sancağı ve bayrağı, ortasında ay yıldız bulunan al bayrak olarak tesbit edilmiştir.

■

Kütahyadan A. R. Ş. ye:

Siz kendi hastalığınıza isim koyamaz ve teşhis edemezsiniz. Memleket hastanesine müracaat ediniz. Oradaki hekimler ne gerekirse yaparlar. Üzülmeyiniz.

■

Urdünlü öğrenci Bay Mehmet Mağrebi'ye:

Hicri 1357 yılı ramazanının 17 si, 1938 10 kasım perşembe gününe raslamıştır.

■

Zonguldaktan Bay R. Y. ye:

Tıbbî yazıları salâhiyetli kaynaklardan alıyoruz. Gençlerde, kötü duruş ve yatışlar yüzünden hâsıl olan kamburluk hakkında yazdığınız yazıda haklısınız. Arka üstü ve nispeten sert bir yatakta uyumağa alışmakla bu kamburluk yavaş yavaş geçer. Bu suretle yazınızın özetini vermiş oluyoruz. Tamamını neşredemediğimiz için özür dileriz.

Okuyucularımızdan Fahrettin Saçaklı, Umum Kadın Kuaförler Derneğinin saç müsabakasında Bayan Esin Emeksiz'e yaptığı bir kuaförle birinciliği aldığını yazmaktadır. Okuyucumuzun isteği üzerine bu resmi neşrediyoruz.

İstanbuldan Bayan Ü. K. ya:

Bize adresinizi veriniz. Hürriyete kavuşmanız hakkında size fikirlerimizi ayrı bir mektupla bildirelim.

İskenderundan Bay S. U. ya:

1.63 boy insanı üzecek kadar kısa değildir. Bizim memleketimizde orta boy sayılır. 16 yaşında olduğunuza göre beş, altı santim daha uzarsınız. İyi besleniniz, denize giriniz, yalnız ağır aletlerle idman yapmayınız. Kirpiğin kısalığının insana aşağılık duygusu vermesi pek yersiz. Kirpiğe her ilâç sürülmez. Göz kapaklarını şişirir.

■

İstanbuldan Bay K. G. ye:

Sizde herhalde bir gönül ilişiği var. Biraz daha maddi olmağa çalışınız. «Unutulsam da ben» şarkısını birkaç defa sık sık söyleyiniz. Göreceksiniz ki sizin üzerinizde bıraktığı tesir gittikçe azalacak ve artık gözlerinizi yaşartmıyacaktır. Bir tesirden ne kadar kaçarsak o kadar artar. Hazmetmek lâzım.

■

Çorludan Bay Soner Artekin'e:

Soner isminin anlamı açıktır. Son ve Er kelimelerinden yapılmıştır ve herhalde «sonuncu erkek, en iyi yiğit» anlamı kastedilmiştir.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

ÖRNEK İNSAN Dr. SCHWEITZER — Türkçesi: Pervin Esenkova. İstanbul. 136 sahife, 5 lira.

ETİ TARİHİ — Atatürkçülük savaşımızda Türk kültürü geçmişbilimi. Yazan: Dr. Arın Engin. Atatürkçülük Kültür Yayınları. P.K. 105 Kadıköy - İstanbul. 224 sahife, 10 lira. Öğretmenlere ve öğrencilere yüzde 50 tenzilâtlı.

YEŞİL MALATYA — Yazan: M. Ziya Ünsel. Ekin Basımevi, İstanbul. 80 sahife, 250 kuruş.

HARPUT MASALI — Yazan: M. Ziya Ünsel. Ekin Basımevi. İstanbul. 80 sahife, 2 lira.

GÜNAYDIN — Aşk, özlem ve memleket şiirleri. Yazan: Feyzi Halıcı. 84 sahife, 2,5 lira. P.K. 99 - Konya adresinden istenebilir.

ATATÜRK'ÜN ÖZEL MEKTUPLARI — Derleyen: Sadi Borak. Varlık Yayınları. 88 sahife, 2 lira.

BİLMECE

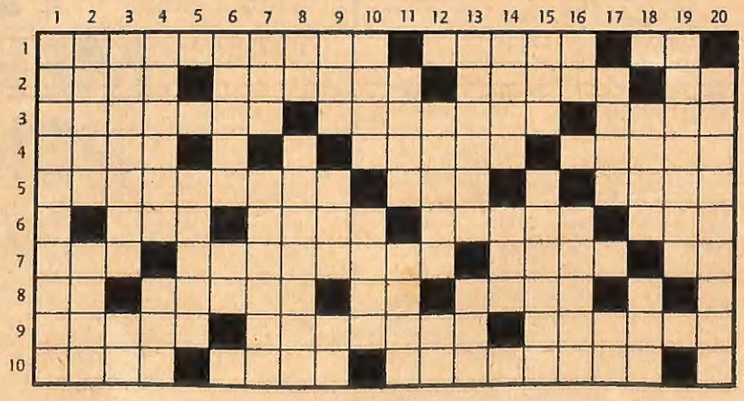

SOLDAN SAĞA: 1: Günün ilk ibadetine davet sesi — Kuşatma — Yapılması gereken şey. 2: Horozun başındaki — Kumarın bir nev'i — Kara taşıt araçlarından — Hayvani gıda. 3: Bulaşma — Arkada bıraktığımız oruç ayı — Mevki, semt (yabancı terim). 4: İnsan — Bir kasabamız — Radyonun pâlâk çalma aracı. 5: Uygarlık — Ekmek (eski terim) — İnce iplik veya bir kasabamız. 6: Eski bir devlet — Yunanistanda bir bölge — Rumeli şehirlerimizden — Tersi kan. 7: Geniş değil — Deli Petro'nun karısı — Meydan — Mühendis cetveli. 8: Çok değil — Olacağı bildiğini iddia eden — Tersi cüzi — Kemiğin içindeki yağlı madde. 9: Cisimlerin yüzü — Eski on paralığın adı — Kızoğlan kız. 10: Hoş koku — Erkek keçi — İngiltere Kıraliçesinin adı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Egedeki adalardan. 2: Anıt — Okul paydosu. 3: Erkek kardeş — Arap harflerinden birinin adı. 4: Kısırlık — Ekilmemiş tarla. 5: Evlenme merasimi. 6: Sonsuz — İçten gelen yanık ünlem. 7: Sayın şahıs — Babası ölmüş kız. 8: Beyaz — Çoban gocuğu. 9: Çok taneli bir meyva — Ok — Alfabede bir harfin adı. 10: Uzak — Karadeniz bölgesinde bir il. 11: Dualardan sonra söylenir — Feryat. 12: İlgi — Vilâyet. 13: Para ve mücevher deposu — Bir adet. 14: Şarkta bir akarsu — Kıymetli omuz atkısı. 15: Şafak — Kuvvetle muhtemel. 16: Su — Tersi Vekil. 17: Ekşi — Tersi ilâve. 18: Tersi Walt Disney'in faresi — Müvevvirlik. 19: Sevinç ve neşelilik hali. 20: Başa delik açan anlamında iki kelimelik bir kasaba ismi.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1	B	E	S	T	İ	M	Ö	M	E	R	A	K	A	L	İ	N	■	D	E	R	E
2	İ	T	İ	Z	A	R	E	D	E	N	■	L	A	K	A	P	■	B	U	Z	■
3	B	İ	L	A	L	■	Z	E	B	A	N	İ	■	İ	L	A	V	E	■	A	■
4	E	K	■	H	■	S	E	V	A	P	■	M	A	K	A	L	E	■	A	■	■
5	R	E	Ç	E	T	E	■	A	B	A	N	A	■	A	N	A	B	A	B	A	■
6	O	T	■	D	E	M	E	T	■	R	E	D	İ	F	■	Z	A	R	A	R	■
7	N	■	P	E	D	A	L	■	K	A	B	A	T	A	Ş	■	L	■	K	A	■
8	■	C	A	N	A	V	A	R	■	L	A	M	İ	■	A	N	■	L	A	F	■
9	D	İ	L	■	V	E	■	E	R	A	T	■	N	A	L	■	F	A	■	A	■
10	■	N	A	D	İ	R	E	N	■	R	İ	V	A	Y	E	T	■	R	E	T	■

BUNU DUYDUNUZ MU?

HAZIRLIYAN:
ADLİ MORAN

RESİMLİYEN:
SEZGİN BURAK

En uzun boks maçı Boks eldivenleriyle yapılan en uzun boks maçı 6 nisan 1893 tarihinde Andy Bowen ile Jack Burke arasında tertiplenen yarışmadır. Maç 110 raünd ve 7 saat 19 dakika sürmüş fakat resmen bir yarışma olarak kabul edilmemiştir. O tarihlerde özellikle Amerikada böyle iddialı boks maçlarına sık sık rastlanırdı. Toprak alanda yapılan maçları seyircilerin çoğu ayakta seyrederdi...

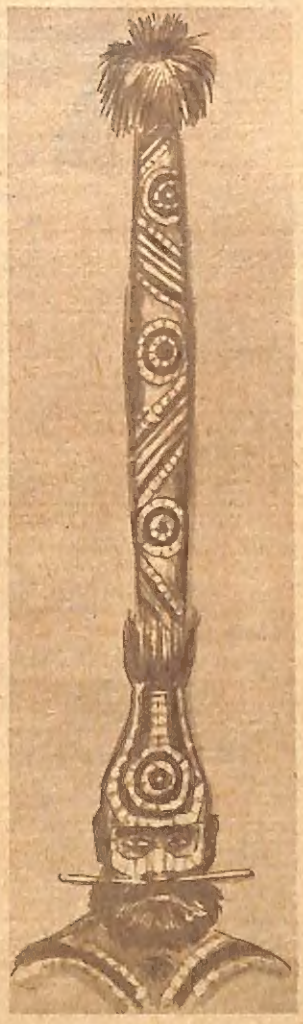

Dans için Avustralyanın iç bölgelerinde yaşıyan ilkel yerliler sık sık tekrarlanan danslı törenlerde resimde görüldüğü şekilde süslenirler ve renk renk boyalarla boyanırlar...

Cengiz Han ve Moğolların göç arabası

Yukarıda görülen Cengiz Han'ın resmi Moğol fatihinin henüz yaşadığı yıllarda bir Çinli ressam tarafından yapılmıştır. Bir Moğol efsanesine göre Cengiz Han 2155 yılında yeniden dirilecektir. Bütün Asyayı tir tir titreten Cengiz Han 70 yaşında öldü. Moğollar göçebe bir topluluktu. Taptıkları şeyleri yandaki resimde görüldüğü gibi süslü arabalar içinde, her gittikleri yere beraberlerinde taşırlardı.

FREDO KOLONYALARINI

FRANSIZ KADININ TERCİH ETTİĞİ

Rubion

RUBION
Tırnak cilâsı

10 u sedefli,
20 modern
cazip renkte

İLÂNCILIK

KARİKATÜR

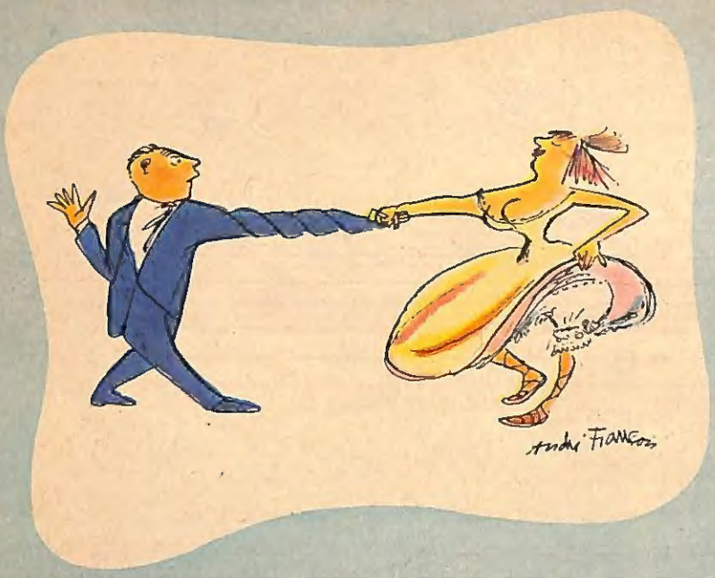

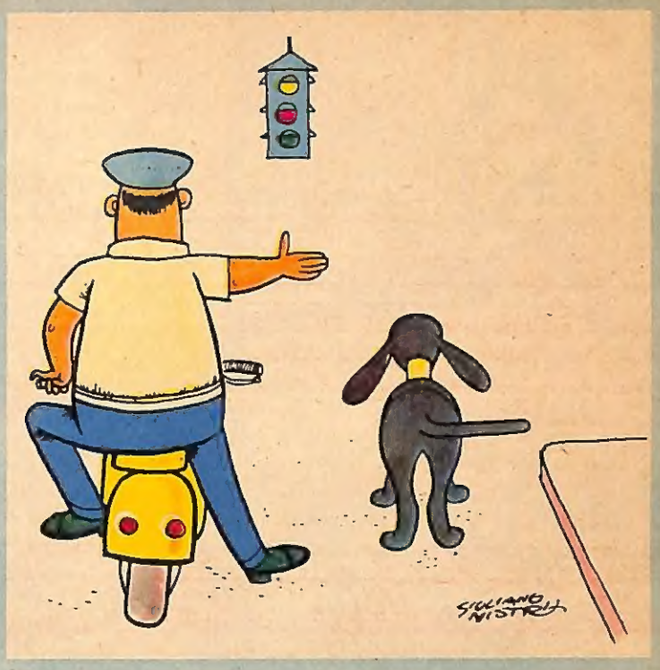

Cambazın çamaşırları